

YENI
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DEVİRİME DOĞRU

• Devrimci
Kitle
Hareketinin
Genelleşmesi

• Bizim
Tahririmiz
Ne Zaman

• Taksim
Gerçekte
Nasıl
Kazanıldı

• Nurhaklarda
Yanan
Ateş Hiç
Sönmeyecek

• Yeni
Evrenin
Devrimleri

ZİFFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK

DEVİRİMCİ KİTLE HAREKETİNİN GENELLEŞMESİ

Devrim birçok eylemin birleşmesinden, bir yere akmasından, bu toplam gelişmeden, birleşik süreçten, eylemlerin genel gelişmesinden ve genel sonuçlarından doğar.

İşçilerin ve emekçilerin eylemlerinin, mücadelesinin ve düşüncesinin genelleşmesi, sınıf mücadelesinin ileri bir düzeye vardığını ifade eder. Emekçilerin kendi hareketini genel bir düzeye, sermaye egemenliğini devirecek devrimci politik düzeye çıkarması bu sınıfın unsurlarının kendisinden kaynaklı meslek darkafalılığı ve sendikalizm gibi geri eğilimlerden kurtarması demektir.

Türkiye ve Kürdistan'da yığımsal eylemler gitgide daha merkezi, ortak, birleşik karakter kazanıyor. 1 Mayıs, Newroz, işçi emekçi eylemleri, kent ve kır yoksullarının eylemleri bu yönde ilerliyor. Bu gelişme, kitlelerin kendi aralarında kaynaşması, birleşmesi ve genel ayaklanma için çok önemlidir.

Her iki ülkede devrimci mücadele birleşik devrim karakterine uygun bir gelişme gösteriyor. Devrimci mücadele ve bu mücadelenin sonuçları iç içe geçmiştir. Mücadele bütün bu topraklarda toplumun tüm kesimlerine yayılarak genelleşmiştir. Herkes çeşitli biçimlerde, çeşitli yollarla ve çeşitli derecede bu savaşıma dâhil olmuştur ve olmaktadır.

Kürt halkının gelişen, güçlenen ve ileriye giden devrimci mücadelesi, Türkiye ve Kürdistan'da devrim mücadelesinin genel gidişini ve temposunu etkiliyor, onu hızlandırıyor ve hedefine daha da yakınlştırıyor. Bu mücadeleyi daha iyi kavramak için onu, tarihin ileriye doğru giden akışı içinde ele almalıyız. Biz ezilen halkın mücadelesinin yarattığı etkiyi ve sonuçlarını 1 Mayıs'ta ve sonrasında geniş kitle eylemlerinde gözlemleyebiliyoruz. Aynı şekilde 1 Mayıs da Kürt halkının eylemleri üzerinde güçlendirici bir etki yaratmıştır. Tüm bu olayların, gelişmelerin, mücadelenin toplam etkisi, kendisini devrimci hareketin genel olarak ileriye gitmesinde göstermiştir.

Bizdeki devrimci mücadele Arap halklarının mücadelesine göre daha ileri ve sağlam devrimci temellere dayanıyor. Kürdistan'da her eylem, bir ayaklanma olarak gerçekleşiyor. Türkiye genelinde pek çok eylem bu düzeydedir. Tahrir'den farkı şudur: Orada halk doğrudan eski rejimi devirmek ve iktidara gelmek hedefiyle ayaklandı. Burada ise Leninist Parti dışında böyle bir aktüel hedef peşinde koşan yok. Devrim ve iktidar hedefiyle hareket edildiğinde, devrim ve devrimde zafer bizden çok uzakta değildir.

İşçi sınıfının ve halkların devrimci hareketi olayların ileriye doğru giden akışı, devrim mücadelesi burjuvazinin iradesine rağmen, iradesine karşı ve iradesini kırarak gelişme gösteriyor. Kitleler, harekete geçtiklerinde sömürücü güçlerin iradesinin, kendi eylemleri karşısında zayıf düştüğünü açık olarak görüyorlar. Kurulu sosyal düzenin dayanaklarının, bağlarının, temellerinin ne denli çürük olduğunu mücadele sırasında somut olarak kavradılar. Bu kavrayış halk kitlelerinde, kapitalist kölelik sistemini yıkabileceklerine dair bir güven uyandırdı.

Çürüyen toplumsal düzenin böyle devam edemeyeceğini, egemenliklerinin yığınların yoğunlaşan devrim savaşımı karşısında uzun zaman ayakta kalamayacağını egemenlerin kendileri de görüyorlar, anlıyorlar. Eski günlere dönüş olmayacağını artık onlar da biliyorlar. Bu

durumdan bir çıkış yolu olarak düşündükleri yöntemlerden biri olan sınırlı ödün vermenin ise halkların şiddetli mücadelesinin ileri düzeylere varması karşısında önemini yitiriyor. Devrimci mücadele sırasında elde edeceği yan sonuçlar ne olursa olsun devrimci yığınlar, devrim yolundaki yürüyüşlerini sürdürmeye kesin olarak kararlılar.

Burjuvalar bu gelişme karşısında sonuç alıcı bir şey yapamıyorlar ve sorunun gelip iktidar meselesine dayandığını iyice anlamış durumdadılar.

Devrimci hareketin pratik olarak geldiği nokta, iktidarın alınmasıdır. Devrim sorununa pratik politika açısından yaklaşmanın somut anlamı budur. Devrimci hareket bugünkü noktaya sert mücadelelerden, süreçlerden, dönemlerden geçerek geldi. Devrimci işçiler, devrimci halk kitleleri elde ettiği deneyime, gücüne ve mücadele yeteneğine dayanarak bu işi başaracağını biliyor.

Asıl sorun iktidar hedefiyle davranmaktır, devrimi gerçekleştirmeye karar vermektir. Eğer bu bakış açısı varsa, devrimci bir eylem programı varsa, devrimci kitleler devrim yolunda emin ve sağlam adımlarla ilerlerler.

Bugün milyonlar sürekli hareket halinde, devrimci eylem içinde. Bu son derece uygun duruma karşın, kitlelere etkide bulunan küçük burjuva sosyalist hareketler, devrimi gerçekleştirme perspektifine, somut hedefine ve anlayışına sahip olmadıkları için kitle eylemleri istenilen sonuçlar vermiyor.

Sermaye egemenliğine karşı mücadeleye atılan kitlelerin içinde sosyalizmi benimsemiş çok sayıda devrimci emekçi, öğrenci ve aydın var. Sınıf bilinçli, devrimci, sosyalist kişiler, geniş yığınlara önderlik ederek devrimi başarabilirler. Yeter ki, oportünist ve reformist hareketlerin etkisinden çıkılsın ve onlarla olan bağlar tamamen koparılınsın.

Her gün çok sayıda insan burjuva sınıf düzenine karşı harekete geçiyor ve bu insanlar çok zengin mücadele aracı ve ola-

nağı kullanıyor. Burada esas sorun yalnızca büyük güçlere ve olanaklara sahip olmak değildir, asıl sorun iktidarı istemektir, dönüşümü istemektir. Büyük insan topluluklarını sokağa dökenler, büyük kalabalıklarla eylem, etkinlik yapanlar, tüm bu büyük güce rağmen ve çok sayıda araç ve olanağa rağmen iktidarı ve buna dayanarak toplumun devrimci dönüşümünü önlerine güncel bir hedef olarak koymuyorlar, istemiyorlar. Önlerine böyle bir somut görev koymadıkları için, devrimin genel etkisiyle mücadeleye katılan, eylemlere yönelen, tutkuyla, coşkuyla davranan kitlelerin devrimci heyecanını da kırıyorlar. Onlar bu anlayış ve tavırlarıyla burjuvaziye hizmet ediyorlar.

Bu çevrelerin görüşleri, politikaları ve taktiklerinin getireceği engellemeler yüzünden proletaryanın, emekçilerin halkların yıkıcı, devrimci, dönüştürücü güçleri egemenlerin iktidarının devrilmesine tüm gücüyle yönelemiyor. Burjuvazi böyle bir durumu yaratamaz, kitleleri bu şekilde etkileyemez. Halk kitlelerinin kendilerini, burjuvazinin egemenliğini devirecek bir güçte gördükleri bir sırada, karşılıklarına nesnel olarak burjuvazi adına davranan uzlaşmacı gruplar çıkıyor.

Bizdeki oportünist sosyalizmin geri durumunu çok iyi kavramak için, diğer ülkelerin sosyalist hareketleriyle bir karşılaştırma yapmamız gerekiyor. Atina'da kitleler harekete geçtiklerinde öncüler, Atina Meydanı'nı Tahrir'e çevirelim diyerek eylemci kitlelere devrimci bir hedef gösterdiler. Madrid'te büyük insan toplulukları Tahrir örneği yaratmak için günlerdir tüm güçleriyle eylem yapıyorlar. Bizim oportünist sosyalistlerimiz bu cesareti göstermiyorlar. Sadece Leninist Parti, 1 Mayıs'ta Taksim'i Tahrir'e çevirelim diye çağrı yaptı.

Kaldı ki, bu topraklarda gerçekleşen yığınsal devrimci eylemler, savaşında Tahrir etkisi yapıyor. Bizdeki devrimci mücadele Arap halklarının mücadelesine göre daha ileri ve sağlam devrimci temellere dayanıyor. Kürdistan'da her eylem, bir ayaklanma olarak gerçekleşiyor. Türkiye genelinde pek çok eylem bu düzeydedir. Tahrir'den farkı şudur: Orada halk doğrudan eski rejimi devirmek ve iktidara

gelmek hedefiyle ayaklandı. Burada ise Leninist Parti dışında böyle bir aktüel hedef peşinde koşan yok. Devrim ve iktidar hedefiyle hareket edildiğinde, devrim ve devrimde zafer bizden çok uzakta değildir.

Devrimin zaferi oportünist, reformist güçlere dayanılarak, onların öncülüğünde sağlanabilir mi? Hem devrimden, devrimin zaferinden söz edip, hem devrimi belirsiz bir geleceğin sorunu olarak gören ve günlük pratik politikası, sistem onarıcılığı olan uzlaşmacı, ertelemeci politik hareketlerle birlikte davranmak bir çelişkidir, tutarsızlıktır, hatadır. Devrimin zaferine, devrimi yapmaya kararlı devrimin gerçek güçleriyle varılır. Yalnızca gerçek proleter devrimci güçlerin, proleter komünistlerin öncülük ettiği bir hareket emekçi kitleleri zafere taşır. Bu nedenle emekçilerin en ileri, en kararlı kesiminin devrimci komünistlerin yanında yer alması devrim için, devrimin sonuna dek götürülmesi için yamsalsal önemdedir.

Burjuva egemenliği ve burjuva sınıf düzeni Türkiye ve Kürdistan proletaryası, halk kitlelerinin artan, şiddetlenen, genişleyen saldırıları altında sarsılıyor, sendeliyor, zayıf düşüyor. Fakat henüz yıkılmış değildir. Bugüne değin yapılan eylemler, eylemlerin düzeyi, bu düzeni yıkmaya yeterli olmamıştır. Bunun için işçilerin, emekçilerin, halkların devrimci hareketinin daha ileri gitmesi, devrimci mücadeleyi en ileri noktasına dek götürmesi gerekiyor. Burjuva sınıf egemenliği teknelci kapitalist düzen devrimci halk hareketi en ileri düzeye, devrimci halk ayaklanmasına kadar götürülerek yıkılır.

Eylemlere öncülük edecek hareketi ayaklanma noktasına dek götürecek, devrimi gerçekleştirecek olan güç, devrimci proletaryadır ve onun devrimci partisidir, Leninist Parti'dir. Genel ayaklanma ve devrim her gün meydana gelen süreklileşen eylemlerden, bu eylemlerin gelişmesinden, yoğunlaşmasından ve yükselmesinden doğuyor. Burada bütün sorun, devrimi gerçekleştirme hedefiyle yola çıkmış, çelikleşmiş, yetkinleşmiş sağlam devrimci bir partinin bu eylemlerde öncülük etmesidir.

C.DAĞLI

Burjuva egemenliği ve burjuva sınıf düzeni Türkiye ve Kürdistan proletaryası, halk kitlelerinin artan, şiddetlenen, genişleyen saldırıları altında sarsılıyor, sendeliyor, zayıf düşüyor. Fakat henüz yıkılmış değildir. Bugüne değin yapılan eylemler, eylemlerin düzeyi, bu düzeni yıkmaya yeterli olmamıştır. Bunun için işçilerin, emekçilerin, halkların devrimci hareketinin daha ileri gitmesi, devrimci mücadeleyi en ileri noktasına dek götürmesi gerekiyor. Burjuva sınıf egemenliği teknelci kapitalist düzen devrimci halk hareketi en ileri düzeye, devrimci halk ayaklanmasına kadar götürülerek yıkılır.

BİZİM TAHRİRİMİZ NE ZAMAN

1 Mayıs 2011’de önemli bir eşige varıldı. Taksim’de halkların mücadele birliği ve iki ülkenin birleşik devrimi, çok anlamlı sahnelerle zihinlere kazındı. Enternasyonal ve Ey Ragip marşları bir ağızdan söylendi. Eylem alanlarında pek şahit olmadığımız yoğunlukta duygu birliği yaratıldı. Önceki yıllarda her grup kendi içine kapanıp kendi marşlarıyla kendi halaylarını çekerken, bu kez yüzler aynı yöne dönüktü, ortak bir devrimci hava tüm alana hâkimdi.

Bundan böyle her eylemin nasıl ileri yönleri barındırdığına ve gelişimin sıçramalarıyla kendini gösterdiğine daha sık şahit olacağız. Fakat biz, artık, büyük çaplı eylemlerin barındırdığı ileri yönleri eskisiyle karşılaştırıldığında kaydedilen gelişmeyi vurgulamaya devam etsek de, her eylemi gerçek tarihsel konumuna yerleştirecek farklı bir kritere başvurmalıyız; çitımızı yükseltmeli, bakış açımızı değiştirmeliyiz.

Bu kriter şudur: Acaba söz konusu eylem bizi, kendi Tahririmize ne kadar yaklaştırdı? Ve biz, kendi Tahririmizi yaratmaya ne kadar yaklaştık.? Hem kitlelerin genel durumu hem de kendi özelimiz yönünden, geçmişle bugünü kıyaslamak değil, ama gelecekteki niha-i çarpışmaya göre bugünü anlamlandırmak, olayların çalışmalarımızın gerçek devrimci içeriğini kavramamıza imkân verecektir. Kuşkusuz bu yeni bir bakış açıdır ve artık devrimci atılganlık, cüret ve öncülüğün bir koşulu haline gelmiştir.

Geçmiş ve bugün, ele geçirilemezdir, nesnel bir gerçekliktir. Oysa bugünden yarına kurulan köprülerde öznel güç kendi iradesine odaklanabilir, nesnel sürece yapılan aşırı vurgunun edilgenlik cenderesi parçalanabilir, devrimci partiyi bir sonraki adımın hazırlayıcısı ve öncüsü haline getirebilir.

Neler oldu değil, neler olacak üzerinden irade geliştirmek, devrimci çalışmayı farklı sorular üzerinden kurmaktan geçer: Bizim Tahrir’imize ne kadar uzaktayız? Karşımıza çıkan eylemler nihai çarpışmanın önündeki hangi engelleri kaldırıyor? Diğer tüm engellerin kalkması için hangi alanlara yöneleceğiz, bugünden hangi hazırlıkları tamamlayacağız? Hem kendimizin hem de kitlelerin tam zamanında harekete geçebilmesi için hangi koşulları yaratacağız?

Leninist Parti’nin bu sorulara, politik düzlemde verilmiş cevapları var. İktidarın fethini tüm sorunların çözümünün önkoşulu haline getirmek, Kürt halkıyla mücadele birliğini örmek, komite ve konseyleri yaygınlaştırmak vs. Politik düzlemde her taş yerli yerine otururken, yukarıdaki sorulara pratikte cevap olmanın hazır bir reçetesi yok, ama bir ilk adımı var. O da bakışın yönünü değiştirmektir. Tüm enerjimiz, tüm kavrayışımız, tüm duyurgalarımız ve radarlarımızı kitlelere yöneltmeliyiz. Hemen her gün yepyeni emekçi kesimlerini sokağa çıkmaya kıskırtan olayları, herkesten önce yakalamalıyız. Eylem alanlarında kitlenin genel nabzını yakalayıp yükseltmeye odaklanacağız.

Ancak böyle davranırsak, YGS şifre skandalı ya da internet yasakları için yürüyen onbinlerin önünde yürüebiliriz. Bu toprakların çoğu devrimcilerinin değişmez kaderi olan, olayların arkasından sürüklenmeyi kırmak sadece leninist kavrayışla mümkündür.

Öncü Adına Layık Olmak

Kürt halkının tüm korku duvarlarını yıkan o müthiş isyanlarını bir yana koyarsak, son haftalarda toplumun pek çok farklı kesimini büyük yığınlar halinde sokaklara döken öyle olaylar gelişti ki, hemen hepsinde devrimciler, öncüden çok artçı oldular. Örnek olsun diye internet yasakları protestolarını ele alalım. Pek çok açıdan bu olay, öncülük iddiasında olanların, ani gelişmelere karşı ne kadar hazırlıksız olduklarının tipik bir kanıtı oldu.

Birincisi, öncülük iddiasında olanlar, ortamın devrimci karakterini hiç anlamadılar. Kitlelerin adeta sokağa çıkmak için bahaneler aramaya başladıkları, devrimci öfke ve kabarışın tam anlamıyla bir “haddini aşma” noktasına vardığı bir süreçten geçiyoruz. Bu kaynama halini ancak yüzü kitlelere dönük olanlar görebilirler. Oysa ki, devrimci yapılar kendi sorun ve kendi gündemlerine öylesine gömülmüştür ki, dışında akıp giden yaşamın nabzını yakalamaktan acizler. Ama yaşam boşluk tanımaz, birileri çıkar ve bu kaynaşan potansiyelin üzerine oturur. Tarihin tesadüflerinin öne çıkardığı bu birileri, kendi önyargılarını ve dar kafalılıklarını kitlelere aşılar. Çok daha ileri gidebilecek eylemlerde, tesadüfen öncü konumunda bulunanlarca heba edilir. İşte o zaman, tüm olan bitene dışarıdan bakmayı sürdüren bilgiç devrimcimiz, “Ama buradan hiçbir şey çıkmayacağını biz biliyorduk” deyip, kendi ataletine gönül rahatlığıyla döner. Bu kısır döngü her seferinde tekrarlanır. O lur ya (bugünlerde çok sık oluyor), bir anda kendiliğinden patlak veren eylemler belli bir süreklilik gösterir; bu kez bilgiç devrimci geriden gelmenin telaşıyla, aslında sadece konuya duyarsız kalmadığını göstermek için, kendi eylemini örgütlemeye girişir. Sahneye ya en son giren ya da hiç girmeyip hariçten gazel okuyan bir öncülük, ne de kolay öncülüktür!! Oysa internet yasakları gibi yaşamsal olmayan bir sorunda bile kalabalıklar sokakları dolduruyorsa, bu ancak, emekçi sınıfların nasıl bir isyan noktasına geldiklerini kanıtıyor ve gerçek öncülüğün sınındığı zamanlar, tam da böylesi zamanlardır.

İkincisi, bu olayda sokağa çıkanlar, bilinen ve alışıldık kalabalıklardan değildi; in-

terneti yaşamının önemli bir parçası haline getirebilmiş, açlık sınırının üzerinde bir gelire sahip ve daha önce belki de hiçbir eyleme katılmamış kalabalıklardı. İşte bu durumu gören bilgiç devrimcinin zihni hemen bu soruyla o geliş güzel mekanizmayı başlatır: Bu topraklarda her gün insanlar katledilir ve tutuklanırken, neredeydi bu insanlar? Bu sorunun kahredici haklılığına teslim olmak elbette kolaydır. Fakat öncü bir devrimci böyle düşünmez, olayları böyle ele almaz. Toplumun farklı kesimlerinin devrimin sahnesine hangi olay sonucu çıkacağını tahmin etmek kolay değil. Ve bu tür sürprizleri daha sık yaşayacağımız bir dönemden geçiyoruz. 1 Mayıs'ta devrimin adeta bir gövde gösterisi yaptığı proleter eylemin üst üste bindiği koşullarda, internet yasakları gibi daha önce kimsenin tahmin etmediği bir konuda sokakları onbinlerin doldurması, herhalde şaşırtıcı olmamalı. Şimdiden söyleyebiliriz ki, devrimin en keskin ve en yakıcı sorunları proletarya, Kürt halkı ve en yoksul kesimlerce sokağa taşınacak ve asıl büyük bedelleri bu kesimler ödeyecektir. Ancak proletarya, devrimin daha az yakıcı sorunları için sokağa çıkmaya başlayanları kendi arkasında dizmeden, en kritik anda bu kesimleri kendisiyle birlikte harekete geçirme yeteneği kazanmadan, devrimin zaferini göremez.

Üçüncüsü, geleneksel devrimci zihniyet, henüz daha internetin önemini kavramaktan uzak. Meseleye "sanal dünya" horgörüsüyle yaklaşıyor. 18. yüzyılda burjuvaların gazetelerini küçümseyip, kilise vazalarının gücüne inanmayı sürdüren feodal beylerin kibri hatırlanmalı. Ama artık, Tunus ve Mısır'dan şimdi de İspanya örneğinden sonra, şu "sanal dünya" horgörüsünü bir kenara bırakmanın zamanı geldi.

Dördüncüsü, devrimci gruplar uzun yıllar ağır baskı koşullarında yaşamının getirdiği şekillenmeyle, çok büyük bedeller ödemenin verdiği duygusallıkla, fikren sabırsız, kestirmeci ve sekterdir. İnternet gibi ham ve bulaşık fikirlerin havada uçtuğu bu ortama ya hiç bulaşmazlar ya da birbirlerine ajitasyon çekerler. Ve böylece milyonlarca kullanıcının anlık duygu ve zihin dünyasını ifade eden ve bu zihin dünyasını etkin, sabırlı, birikimli bir çabıyla dönüştürmeye açık fırsatları ellerinden çıkarıverirler.

Sorunlar Artık Ertelenemez

Kürt halkının özgürlük kararlılığı, proletaryanın direşken eylemleri ve bu iki bü-

yük fırtına bulutunun birbirine yaklaşmasıyla çakan şimşekler, daha nice zihinleri aydınlatacak ve her olay kitlelerin yeni yeni kesimlerinin ortaya çıkışını sağlayacak. Tarih bizi hızla kendi Tahrir'imize doğru yaklaştırıyor.

Bu topraklarda, çözüm bekleyen binlerce sorun var ve nihayet bunlar toplumun farklı kesimlerini harekete geçirecek olgunluğa ulaştılar. Bu sorunlar hep vardı, fakat ancak "ertelenemez" karakter kazandığı noktada, kitlelerin yığınsal eylemlerine temel oluyor. Elbette her zaman bu sorunların yakıcı ortamında yaşayan kalabalıkları bir anda onları "ertelenemez" biçimiyle algılamalarının temel bir sebebi var. Dört bir yandan esen devrim fırtınaları ve kazanılan zaferler, ezilen sömürülen kalabalıklarda somut bir umut ışığı yaktı. Umudun olduğu

yerde, yaşamın kökten değişebileceğine dair bir fikrin uyandığı yerde, önemli önemsiz her sorun artık kanıtlanamaz ve ertelenemez olur.

Kürt halkının ölüme meydan okuyan eylemleri, parlamenter budalalığa yıkıcı darbeler vurdu. YGS protestoları sınıf atlama hayallerini yerle bir etti. İnternet protestoları teknolojinin özgürlük getirdiği yanılsamasını çökertti. Her eylem, devrimin önündeki bir engeli kaldırıyor.

Öyleyse kendi Tahrir'imizi yaratmak için ne kadar hazırlıklı olduğumuzu test edeceğimiz nice fırsatlar çıkacak önümüze. Her denemede bir eksikimizi göreceğiz; her cüretli atılımımızda ağırlaşan bedelleri göğüsleyerek çelikleşeceğiz. Ve ancak bu yolla Tahrirleri yaratan öznel gücün dört ayağını birden nallamış olacağız. □

"YGS Mağduru Olduk LYS'ye Güvenmiyoruz"

5 Haziran Pazar günü "YGS mağduru olduk LYS güvenmiyoruz" diyen İzmirli Liseliler Gazi İlköğretim Okulu önünde saat 14.00'te toplanarak eğitim sistemine karşı basın açıklaması yaptılar.

Gazi İlköğretim Okulu önünde toplanan İzmirli Liseliler "İşte Sizin Sınav Sisteminiz/Şimdi Sıra Kimde?/Ölmek İstemiyoruz!/İzmirli Liseliler" pankartı

açtılar. Okulun önünden Körfez Dershanesi'ne yürümek isteyen öğrencilere polis izin vermedi ve aralarında 10 dakikalık bir tartışma yaşandı. Liseli öğrenciler yürümekte ısrarcı olduklarında çevik kuvvet ekipleri öğrencilerin önüne geçerek set kurdu.

İzmirli Liseliler kendi içinde aldıkları toplantı sonrası Körfez Dershanesi'ne yürümekten vazgeçip Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bulunan ÖSYM'nin önüne yürüdüler. Öğrenciler ÖSYM'nin önüne kadar "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim, Sosyalizmde", "YGS LYS Edi Bese", "Liseliler Devrimle Özgürleşecek", "Polis Defol Bu Sokaklar Bizim", "Biz Yandaş Değiliz Şifre Bilmeyiz", "Üniversite İçin Ölmek İstemiyoruz", "Öğrenciler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Kapitalizm Öldürür Öldürün Kapitalizmi", "Savaşa Savaşa Kazanacağız" sloganları atıldı. ÖSYM önüne gelindiğinde yoğun bir polis ablukası vardı, basın açıklaması abluka altında yapıldı.

"27 Mart 2011 tarihinde yapılan YGS sınavında ki şifre skandalından sonraki süreçte biz öğrencilere gereken tatmin edici bilgi verilmemiştir. Söyledikleriyle ancak kendilerini tatmin edebildiler. Bir sonraki aşamada ise ALES sınavında gerçekleşen İzmir skandalının ardından ÖSYM'ye duyulan güven iyice azalmıştır... Daha önce KPSS'de ve ondan önce yapılan sınavlarda da buna benzer olaylar olmuştu. Hiç şüphe yoktur ki olmaya devam edecektir... Bizim isyanımız sadece YGS'de, ALES'de, KPSS'de ve birçok sınavda yaşanan olaylardan ibaret değil, sınav sistemlerinin ne kadar bozuk olduğunu göstermek ve bu bozuk sistemi değiştirmek için buradayız... Unutmadık dersane taksitini ödeyemediği için annesinin habise attığınız ve sonra intihara sürüklediğiniz Soner'i, unutmadık SBS de düşük aldığı için kendini kapı koluna asan küçük kardeşimizi ve daha birçok ölüme sürüklediğiniz arkadaşlarımızı. Şimdi susma vakti değil, şimdi bu bozuk düzene, Kapitalizme ve Burjuvaziye karşı başkaldırmanın vaktidir" diyen İzmirli Liseliler Türkiye ve Kürdistan'daki eylemleri selamlayarak basın açıklamasına son verdiler.

Basın açıklamasının ardından halay çekilerek, türküler ve marşlar okundu. İzmir Liselilerin düzenlediği eyleme DÖB ve YDG de destek verdi.

Mücadele Birliği / İzmir

Taksim Gerçekte Nasıl Kazanıldı*

İstanbul, Taksim Meydanı'nda yapılan 1 Mayıs, Türkiye tarihinin en geniş katılımlı bir Mayıs'ı oldu. Taksim bir milyona yakın insanın coşkulu katılımına sahne oldu. Elbette bu kadar yoğun bir katılımın olmasında başka nedenlerin yanı sıra en büyük faktör, 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nda kutlanıyor olmasıydı.

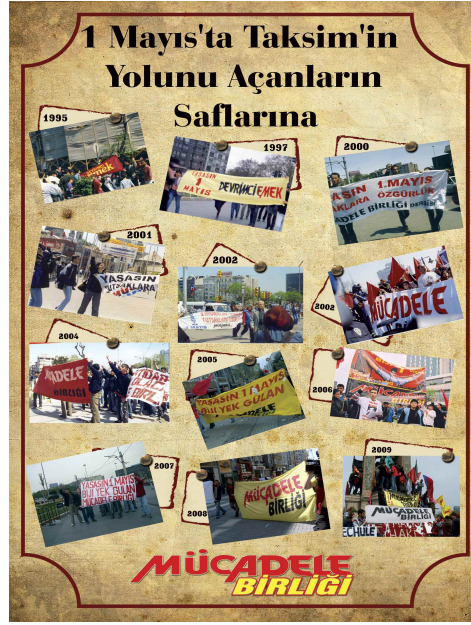
Leninistler uzun yıllar boyunca Taksim Meydanı'nın işçi sınıfı ve emekçiler için taşıdığı önemi ve sınıflar mücadelesi için anlamını vurgulamıştı. Biz bunu 2009 1 Mayıs'ında görmüştük. Polis barikatlarını aşarak Taksim Meydanı'na ulaşanlar sevinç gözyaşları içinde adeta kutsal bir mekana kavuşmuş gibi yerlere kapaklanmıştı. Bu yıl da Taksim Meydanı bir milyona yakın insanı bir miktatıs gibi kendine çekerek bu gerçeği bir kere daha gösterdi. Bu durum aynı zamanda Leninist politikaların ve öngörülerin ne kadar doğru olduğunun bir kez daha kanıtı oldu.

Fakat yıllarca Taksim'in kazanılması uğruna ilkeli ve tutarlı bir mücadele yürüten Leninistleri alan fetişizmi yapmakla, kitlelerden kopuk marjinal eylem yapmakla suçlayanlar, bugün kedi pisliğini saklar gibi yazdıklarını unutturmaya çalışıyor. Daha düne kadar Leninistlere yönelik suçlamaları sanki kendilerine başkaları tarafından yapılmış ama kendileri ilkeli ve kararlı tutumlarından asla vazgeçmemiş gibi gösteriyor. Bu yönde en pervasız davranan ise Halk Cephesi'dir. Yürüyüş dergisinin 263. sayısında Taksim'i kazanma mücadelesinin tarihini anlatırken yaşanan ayrışmalar numaralandırılarak anlatılmış. Okurun sabrına güvenerek uzun bir alıntı yapacağız:

“Dördüncü ayrışma: Statükoculuk ve devrimcilik ayrışmasıyla da Abide-i Hürriyet kapanından çıkıp çıkmama. 1990'ların sonlarındaki MGK manevraları düzen sendikacılığının, reformizmin yalpalamaları etkisizleştirilerek, 1 Mayıs tekrar kazanılmıştı. Oligarşi bu kazanımlar sonucunda saldıramaz hale geldi. Ancak Abide-i Hürriyet'teki statüko, bir noktadan itibaren 1 Mayıs ve devrimciler açısından bir kapana dönüştü. Oligarşi, Abide-i Hürriyet'teki statükoyu, 1 Mayıs'ı tecrit etme aracı olarak kullanmaya başladı. Dün bir kazanım olan Abide-i Hürriyet, bugün bir engele dönüşüyordu. O halde statükocu davranmayıp bu tecrit politikasını da kırıp aşmak gerekiyordu. Bu noktada devrimcilerin 'Abide-i Hürriyet kapanından çıkılma' önerisi yeni bir ayrışmayı yarattı.

2003 yılı 1 Mayıs'ının ardından Devrimci Hareket şunu önerdi: 'Artık Abide-i Hürriyet kapanına son vermenin zamanı gelmiştir.'

'2004 1 Mayıs'ında Hedef Taksim Alanı Olmalıdır'

Taksim hedefi ortaya konuldu. Oligarşi tehditler yağdırdı. Türk İş, bozgunculuk ve bölücülük misyonunu sürdürerek, Abide-i Hürriyet kapanından ayrılmayacağını açıkladı. EMEP, DHP, Partizan, Devrimci Hareket ve Alınteri gibi örgütler de, 'sınıftan kopmamak', 'işçi sınıfının birliğini bölmek' adına Türk İş'in kuyruğundan kopmadılar.

Sonuçta bir taraf Abide-i Hürriyet'te kalırken, devrimciler o kapandan çıktı. Taksim'e çıkılmadı ancak Saraçhane'de fiili olarak 1 Mayıs kutlandı. Statüko parçalanmıştı.

Statükonun parçalanması karşısında oligarşi, 1 Mayıs Alanı'na yönelik mücadeleyi engellemek amacıyla yasaklı Kadıköy'ü açtı.

Ancak, 1 Mayıs Alanı'nı zaptetme hedefinden dönülemezdi artık. Bu amaçla Haklar ve Özgürlükler Cephesi ve çeşitli siyasi hareketlerin katılımıyla Devrimci 1 Mayıs Platformu kuruldu. Platform, bir kez daha herkesin gündemine Taksim'i getirdi. 2005 ve 2006'da Taksim'e çıkılmadı ancak Kadıköy'de yapılan 2006 1 Mayıs'ının ardından yapılan açıklama netti: 'Seneye Taksim'deyiz.'"

Eleştirmeye nereden başlayacağımızı bilemiyoruz. Zira bolluktan doğan bir sıkıntı içindeyiz. En iyisi en baştan başlamak. Yürüyüş dergisinin iddia ettiği gibi Taksim konusundaki ayrışma 2003'te değil 1992'de yaşandı. Bütün bir ortalama sol Doğu Perinçek'in arkasından GOP Meydanı'na gittiği gün bu ayrışma yaşanmıştı ve o tarihten 2007 yılına kadar Taksim'e çıkma onurunu yalnızca Leninistler yaşadı. Beş yaşındaki çocukların bile bildiği bu gerçeklere rağmen, Yürüyüş dergisi yine de "2004, 2005, 2006'da Taksim'e çıkılmadı" diyerek yaşanan tarihi tahریف edebiliyor. Ama ne kadar çabalasalar da nafile. Güneş balçıkla sıvanmıyor. Ağızlarıyla da itiraf ettikleri gibi, sendikaların kuyruğunda Abide-i Hürriyet kapanında statükoya

teslim olmuşken, "bu sene olmadı seneye Taksim'deyiz" umutlarıyla yılları devirirken, Leninistler Taksim Meydanı'nda işçi sınıfının kızıl bayrağını dalgalandırıyordu.

Üstelik 2006'da devletin Kadıköy Meydanı'nı niçin açtığını bilmelerine rağmen, yüzlerini Taksim'e dönmek yerine, devletin gösterdiği alana gitmekte bir sakınca görmediler.

Ya şuna ne demeli: "EMEP, Demokratik Haklar Platformu, Partizan, Devrimci Hareket ve Alınteri gibi örgütler de, 'sınıftan kopmamak', 'işçi sınıfının birliğini bölmek' adına Türk İş'in kuyruğundan kopmadılar."

Yıllarca aynı gerekçelerle Leninistlere karşı bayrak açanlar, aynı argümanlarla düne kadar birlikte yürüdükleri yol arkadaşlarını eleştiriyor. Sizler de aynı gerekçelerle yıllar boyu Taksim'e sırtınızı dönmediniz mi? Yürüyüş dergisine sormak gerekiyor: "EMEP, DHP, Partizan, Devrimci Hareket ve Alınteri gibi örgütler Türk İş'in kuyruğundan kopmadılar" da, sizler DİSK ve KESK'in kuyruğundan koptunuz mu? 2000'li yılların başında süren tartışmaları yakından bilenler, şimdi birbirlerini eleştiren ortalama solun nasıl şaşkın bir ördüğe döndüğüne de tanıklık etmiştir. Özellikle 2005 1 Mayıs'ında son güne kadar nereye çıkacaklarını dahi bilmiyorlardı. Çünkü devlet Taksim'e izin vermemiş, sendikalar da tutarsız bir çizgi izlemişti. Ortalama sol bu süreçte sendikaları cesaretlendirecek yönde açıklamalar yapacağına, suskun kalmış ve bir defa daha öncü değil kuyrukçu olduğunu göstermiştir. Hatta o günlerde bir politik hareketin temsilcisi "bu yıl kiblemizi şaşırдық" demek zorunda kalmıştır. İstanbul'u karış karış gezdikten sonra sendikalar sayesinde Taksim'in yolunu bulabilenler, bugün bunu büyük bir politik zafer olarak pazarlamaya çalışıyor.

Son söz olarak yine Yürüyüş dergisinden alıntı yapalım. Aynı yazının devamında şöyle diyor Yürüyüş: "O zaman bu emeğe, ödenen bu bedellere saygı gösterilmesini beklemek, adaletli olandır. Kuşku yok ki, bu saygıyı ege-men sınıflardan veya sarı sendikacılardan beklemiyoruz. Bu saygıyı göstermesi gerekenler; ilerici, devrimci, demokratik kitle örgütleri ve bu niteliklere sahip olan sendikalar, odalardır. Başkalarının emeği ve mücadelesi üzerine inşa edilen hiçbir yapı, adaletli ve kalıcı olamaz."

Evet, Taksim zaferinin kazanılmasında övgüyü ve saygıyı hak eden birileri var. Fakat onlar iddia ettikleri gibi kendileri değil on beş yıl boyunca tek başına Taksim'in kazanılması için kavga veren Leninistlerdir.

* Mayıs 2011 tarihli DEK Bülteni'nin 6. sayısından alınarak yayınlanmıştır.

“ÖLENE KADAR DEVRİME ADANMIŞ BİR YAŞAMA DEĞER”

Bir Gün Bile Yaşamak, Öldükleriyle Kalmadılar, Generaller Kışında Yaşam Kaynaklarımız, Devrimci Ado'nun Ölümsüzler Katında Yargılanması, Sana 21. Yüzyıl Raporumu Sunuyorum, Danilov Manastırının Çanları ve Akılın Lirizmi eserleriyle tanıdığımız, sınırsız sömürsüz bir dünyanın özlemini taşıyan ve herkesin yaşamında bir kitabıyla yer etmiş olan Orhan İyiler, 31 Mayıs günü Eczacılar Odası Toplantı Salonu'nda yapılan bir etkinlikle anıldı.

Ayışığı Sanat Merkezi tarafından Nurhakların 40. yıldönümünde yapılan anma, saygı duruşu ve Hakan Tosun'un hazırlamış olduğu Orhan İyiler'i anlatan kısa belgesel ile başladı.

“Bir gün bile sağ kalışımız, yarını belirler belki” diyen komünist aydın yazar Orhan İyiler, 25 Şubat 2011 günü kanser hastalığına yenik düşerek aramızdan ayrılmış; ertesi gün işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin omuzları üzerinde bir emekçi mahallesinin mezarlığında toprağa verilmişti. “O karlı soğuk kış gününde birbirimize söyleyemediklerimizi şimdi söyleyelim” diyerek söze başlandı ve ilk söz yoldaşı ve hayat arkadaşı Zeynep İyiler'e verildi.

“Sizleri burada görmekten çok mutluyum, Orhan'la birlikte size hoş geldin diyoruz” diyerek herkesi selamlayan Zeynep İyiler, yaşadığı duyguların ağırlığı nedeniyle hazırladığı konuşmasını Ayışığı Sanat Merkezi Emekçisi olan sunucu okudu. Ardından sözü alan Güngör Gençay oldu. Güngör Gençay, O'nu çok eskiden, TİP'li yıllardan tanıdığını söylerken, eşinin hastalığı nedeniyle Orhan İyiler'in cenazesine gidemediğini, bu yüzden kendisini borçlu ve eksik hissettiğini söyledi ve “bundan sonra onun eserlerini tanıtıp yaygınlaştıra-

rak bu eksikliğimi tamamlayacağım” dedi.

O'nu 27 yıl öncesinden kendisinin kaçak olduğu yıllarda tanıyan Fatma Meral aldı sözü ve Orhan İyilerin kendisinin bakış açısını ne kadar genişlettiğini anlattı. Sırrı Öztürk ise Sinanlar'ı, TİP yıllarını ve Orhan İyiler ile 1962'de tanışmasını anlattı. İdil Kültür Merkezi'nden bir emekçi geldi ve “aynı düşü büyütüyorduk” dedi. Ayışığı Sanat Merkezi'nden Songül Yücel de “biz neden en yakınımızdakileri panelden panele, söyleşilere hatırlıyoruz. Kışın bir panele davet etmek için gittik kendisine ve hastalığını öğrendik, ondan sonra son anına kadar birlikte çok güzel bir 3 ay geçirdik. Ve O'na sözümüz var, Öldükleriyle Kalmadılar'ı yeniden basacağız” dedi.

Şair Atilla Oğuz, Tuncay Sümer, Ali Mirzaoğlu, Şair Ruhan Mavruk geldiler arda ardına. Her biri Orhan İyiler'in farklı bir yönünü anlattı; eserlerinin edebi yönünden İşçi Tiyatroları'na kadar. Mücadele Birliği Platformu adına söz alan Vefa Serdar da onu yıllar önce eserlerinden tanıdığından bahsederek, bir aydın, bir düşünür için en değerli şeyin işçilerin omuzunda defnedilmek olduğunu söyledi. Ve Orhan İyiler'in son sözlerinden birini anımsattı: “*Seni Nurhak Dağlarında bütün güzelliğinle görünce ben, şimdiye kadar yaşadığım her şeyin nasıl az değerli olduğunu kavradım. Benim hayatımı değiştirdin. Artık hep senin, yoldaşlarının savaşımındaki gerçekliğe kendi yazım yeteneğini açtım*”.

Tiyatro emekçisi Bilgesu Erenus, şair Selah Özakın, tiyatrocı Mehmet Esadoğlu ve Servet Çolak arda arda kürsüye geldiler. Bilgesu Erenus “*Hava kurşun gibi ağır, Hava toprak gibi gebe, Bağır bağır bağıryorum, Koşun kurşun eritmeye çağırıyorum*” derken Selah Özakın da O'nun ölümünün ertesi günü yazdığı şiirini okudu ve O'nun mutlu öldüğünü söyledi. Mehmet Esadoğlu ise “*herkesin leninist parti örgütlenme modelini eleştirdiği bir dönemde O'nun Ekim Devrimi'ni anlatan bir kitap yazarak devrime inancının hiç ölmediğini gösterdi*” dedi.

Etkinlik gece saat 22.00'e gelirken, “*Nurhaklarda yanan devrim ateşinin sıcaklığıyla yaptığımız anma toplantımız sona erdi*” denilerek sonlandı. □

Üç Ölümsüz Yürek

Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal'i ölüm yıldönümleri dolayısıyla, Adana Ayışığı Sanat Merkezi olarak “Üç Ölümsüz Yürek” etkinliğiyle andık.

4 Haziran Cumartesi günü yapılan etkinliğimize gelenleri Adana Ayışığı Resim Atölyesinin yaptığı “Nazım Hikmet” resmi karşıladı. Ve “Hazıranda Ölmek Zor” sergimizde Haziran ayında yitirdiğimiz sanatçı, şair, yazar ve devrimcilerin fotoğrafları yer aldı. Nazım Hikmet, Ahmed Arif, Orhan Kemal, Maksim Gorki, Kazım Koyuncu, Aysun Bozdoğan ve Zehra Kulaksız'ın fotoğraflarının yer aldığı “Hazıranda Ölmek Zor” sergisi ilgiyle incelendi. Ayrıca Nazım Hikmet ve Ahmed Arif şiirlerinin yer aldığı bir pano oluşturuldu. Panodaki şiirleri okuyan dostlarımızla şiirler üzerine sohbet ettik.

Saat 14.00'da etkinlik salonuna geçildi ve etkinliğimiz saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından Cemal Süreyya'nın Ahmed Arif için yazdığı bir yazıdan derlenen sunum yapıldı ve Ahmed Arif'in hayatına, sanat anlayışına değinildi, Ahmed Arif şiirleri okundu. İlgiyle izlenen sunum izleyicilerin beğenisini kazandı.

Ahmed Arif sunumunun ardından Nazım Hikmet'in hayatını anlatan ve şiirlerinin dramatize edildiği oyuna geçildi. Nazım Hikmet'in hayatı anlatıldı. Mahpuslukları, aşkları ve mücadelesi anlatıldı. Nazım Hikmet'in “Bir Ayrılış Hikayesi” ve “Orada Tanıdıklarım” şiiri dramatize edildi. Nazım Hikmet şiirlerinden bestelenmiş olan şarkı ve türküler izleyicilerle birlikte söylendi. Ve etkinliğimiz büyük bir beğeni topladı.

Etkinlik sonunda “Haziran'da Ölmek Zor” fotoğraf sergimizin önünde sohbetler edilip çaylar içildi. Etkinlik üzerine izleyici dostlarımızın yorumlarını dinledik. Dostlarımız en kısa zamanda tekrar bir etkinlikte buluşmak dileğiyle sanat merkezimizden ayrıldılar.

**UMUDUMUZ KAVGADA
KAVGAMIZ SANATIMIZDA
Adana Ayışığı Sanat Merkezi**

Nurhaklarda Yanan Ateş Hiç Sönmeyecek

Maraş'ın Nurhak bölgesinde çıkan çatışma sonucu 31 Mayıs 1971'de öldürülen THKO'nun önder kadrolarından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga, ölümsüzleşmelerinin 40. yılında yoldaşları tarafından İstanbul Karacaahmet Mezarlığı'nda, Sinan Cemgil'in mezarı başında anıldı.

31 Mayıs günü "Nurhaklarda Yanan Devrim Ateşi Hiç Sönmeyecek – Mücadele Birliği" pankartının açıldığı anmaya Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği(DÖB) kızıl bayraklarıyla Karacaahmet Mezarlığına geldi.

Mezarlık girişinden "Nurhak'da Düşenler Ölümsüzdür", "Sinan Cemgil Ölümsüzdür", "Alpaslan Özdoğan Ölümsüzdür", "Kadir Manga Ölümsüzdür", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarıyla Sinan Cemgil'in mezarı başına gelindi.

Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan nezdinde tüm devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından, "ne zaman bir işçi grevi olsa, işçiler halaya dursa onları yanımızda hissediyoruz, 1 Mayıs'da onları yanımızda hissediyoruz, ne zaman bir çocuk doğsa adı Deniz, Sinan, Taylan konsa onları yanımızda hissediyoruz" denilerek Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Ser-

dar'a söz verildi.

"Bütün çiçekleri öldürebilirsiniz ama baharın gelişini önleyemezsiniz" diyerek konuşmasına başlayan Serdar, "Denizleri, Sinanları, Mahirleri, İbrahimleri katlettiler ama bugün binlerce genç Türkiye ve Kürdistan'da Sinanların Nurhaklarda yaktığı devrim ateşini, Denizlerin idam sehpalarında yaktıkları devrim ateşini harlandırmaya devam ediyor. Çünkü onlar yaktıkları ateşin daha da büyüyeceğini biliyorlardı. Bugün devrim ateşi yalnız Türkiye ve Kürdistan'da değil, dünyanın her yanında yükselerek yanmaya devam ediyor. Sosyalizm, komünizm mücadelesi dünyanın her yerinde. Yas tutmaya, boynumuzu bükmeye gerek yok. Bayraklar daha da yukarı yoldaşlar, başlar daha yukarı. Onların başlattığı devrim mücadelesini, mücadele bayrağını elbet bir gün zafere, iktidara taşıyacağız. Onların kavga bayrağı şu anda Leninistlerin ellerinde yükseliyor. Bir kez daha anıları önünde saygıyla eğiliyoruz" dedi.

Ardından Denizlerin kurucusu olduğu Devrimci Öğrenci Birliği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada Denizlerin idamını engellemek isteyen Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan'ın yaşamlarını insanlığın kurtuluşu mücadelesine, komünizm mücadelesine adadıkları, onların Nurhaklarda yaktıkları ateşin hiç sönmeyecek bir ateş olduğuna değinilerek, mücadeleyi başlatma nedenlerinin bugün de var olduğu belirtildi. Ortadoğu ülkelerindeki sınıflar mücadelesine ve Kürdistan'daki mücadeleye değinilen konuşmada Nurhaklarda yakılan ateşin bugün Kürdistan'da ve Ortadoğu'da dünyanın birçok ülkesinde başka dilden, başka ırktan, başka kültürlerden olan ülkelerde ama yine işçi sınıfı tarafından yakıldığı ifade edildi. Devrim mücadelesinin kapitalizmin yıkılıp komünizmin kuruluşuna dek süreceği belirtilen konuşmada DÖB'ün bayrağını Denizlerden devraldıkları ve zafere kadar da bu bayrağı dalgalandırmaya devam edecekleri ifade edildi.

Ardından yine Devrimci Öğrenci Birliği tarafından şiir okundu. Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Grup Emeğe Ezgi ise Nurhak türküsüyle başladıkları dinleti de kendi çalışmalarını ve eylemlerin, anmaların, devrim mücadelesini yükseltmek isteyenlerin marşı haline gelen "Söz Veriyoruz" marşını söylediler.

Leninistler "Söz Veriyoruz Yoldaşlar" diyerek sloganlarla anmayı sonlandırdılar. □

Ankara Mimar Sinan'da İsyân

Geçtiğimiz günlerde Ankara Mimar Sinan Lisesi bir eyleme şahit oldu. Eğitim-öğretim döneminin sonlarına yaklaşıldığı bugünlerde, birçok lisede yılın son sınavları yapılmakta. Ancak Mimar Sinan Lisesi yönetimi, 5 TL karşılığında satılan öğrenci kimliğine sahip olmayan öğrencileri sınavlara almıyor. Sınav dönemine böyle bir uygulamayla başlayan lise yönetimi tepkiyle karşılaştı.

DÖB'lü bir öğrenci, okulda bu uygulamadan ötürü sınava giremeyen öğrencilerin her biriyle konuşmuş ve öğrenciler okulda bir eylem yapmışlardır. Sınava giremeyen öğrencilerin "Eğitim Hakkımız Engellenemez!", "Liseli Gençlik Devrimle Özgürleşecek!" sloganlarıyla yaptığı eyleme sınava giren öğrenciler de destek vermişlerdir.

Bunun üzerine okulda eylemin fitilini ateşleyen DÖB'lü öğrenci susturularak yönetim odasına götürülmüş ve disipline gönderilmiştir. "Okul Müdürünü Hedef Göstermek" ve "Okulda İsyân Çıkarmak" suçlamalarıyla DÖB'lü öğrenci sınav döneminde okuldan 1 hafta uzaklaştırma cezası almıştır.

Baskılar Bizi Yıldırılmaz!
Yaşasın Devrimci Öğrenci Birliği!
Gençlik Devrimle Özgürleşecek!

Devrimci Öğrenci Birliği - Ankara

Hopa'da Polis Vahşeti ve Protesto Eylemleri

Artvin'in Hopa ilçesinde seçim mitingi öncesi Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı protesto etmek isteyen grupla polis arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışma sırasında polisin attığı gaz bombalarından etkilenen 54 yaşındaki emekli öğretmen Metin Lokumcu kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti.

31 Mayıs günü sabah 10.00 civarında ilçe merkezinde bir araya gelen demokratik kitle örgütleri ve siyasi parti üyeleri, Erdoğan'ın miting yapacağı Cumhuriyet Meydanı'na hakim bir binaya "AKP Hopa'dan Defol!" yazılı bir pankart astı, yüzlerce kişilik kitle Cumhuriyet Meydanı yanında hidroelektrik santralleri (HES) protesto için "Su Haktır, Satılmaz" yazılı pankart açtı.

Polisin buna tepkisi ise sert bir saldırı oldu. Polis saldırısına tepki olarak gruplar sokak aralarından polise slogan ve taş atmaya başladılar. Polisin biber gazlı bu saldırısında kalp krizi geçiren 54 yaşındaki emekli öğretmen Metin Lokumcu, kaldırıldığı Hopa Devlet Hastanesinde hayatını kaybetti, bu Hopa'daki tansiyonu bir anda yükseltti. Bu katliama tepki için Hopa İş Merkezi civarında toplanan gruba polis yine tazyikli su ve gaz bombası ile saldırdı.

AKP mitinginin sona ermesinin ardından çoğu il dışından ve Artvin ilçelerinden gelen gruplar Hopa'dan ayrılırken, bu defa Papila Otel civarında toplanan grup polise tepki gösterdi ve polis de yer yer havaya ateş ederek, gaz bombası atarak ve panzerlerden tazyikli su sıkarak grubu dağıtmaya çalıştı.

Emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun ölümünü duyan Kemalpaşalı bir grup da Hopa'ya gelerek polis saldırısını protesto etti, polis bu gruba da saldırarak dağıtmaya çalıştı. Yaşananların ardından Artvin emniyet müdürü istifa etti. Hopa'da protesto eylemlerinin ardından estirilen polis terörüyle onlarca kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan bir ESP'linin ise kaburga kemikleri kırıldı.

Metin Lokumcu'nun cenazesi 1 Haziran günü Kemalpaşa ilçesi Dereiçi Köyü'nde kitlesel bir törenle toprağa verildi.

Başbakan Erdoğan'ın olay üzerine "Hopa'ya eşkiyaların indiğini bilmiyordum. Eli taşlı eşkiyalar Hopa'da taşlarla araçlarımıza saldırdılar" ve "Biri ölmüş üzerinde durmak istemiyorum" sözleri ise bardağı ta-

şıran damla oldu.

Bu saldırıyı protesto eden Ankaralı devrimci demokratların yaptıkları eyleme polisin saldırması sonucu Halkevi MYK Üyesi Dilşat Akşit'in, kalça kemiği kırıldı ve 6 aylık iş göremez raporu aldı.

İstanbul'da da Galatasaray Lisesi önünde toplanan yüzlerce kişi, polisin biber gazlı saldırısına rağmen dağılmayarak protesto basın açıklaması yaptı. Bu sırada AKP pankartını indiren 2 kişi de gözaltına alındı.

Adana'da İnönü Parkı'nda protesto için yapılan basın açıklamasında da "AKP'nin i-leri demokrasisine bir öğretmen daha şehit verilmiştir" denildi.

1 Haziran günü İzmir'de yapılan protesto eyleminde de 49 yaşındaki emekli işçi Turgut Eraslan kalp krizi geçirerek yoğun bakıma kaldırıldı.

Hopa saldırısını protesto eylemlerinin ilk 3 gününde hemen hemen tüm eylemlere polis saldırırken, burada gözaltına alınanların sayısı da 500'e ulaştı.

Mecidiyeköy'de Yine Gaz Bombalı Saldırı

Emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun biber gazı sonucu kalp krizi geçirip yaşamını yitirmesine tepkiler çığ gibi büyüyor. 2 Haziran günü ellerinde "Öğretmenin Katili AKP Polisi" pankartıyla Cevahir AVM'nin önünden Mecidiyeköy'de bulunan AKP ilçe binasına kadar yürüyen sendikalar demokratik kitle örgütleri ve sosyalistler, Metin Lokumcu'nun katledilmesini protesto etti.

KESK Şubeler Platformu'nun öncülük ettiği yürüyüşe DİSK, Eğitim Sen, Mücadele Birliği, Derelerin Kardeşliği Platformu, BDP, SDP, ÖDP, EHP, SODAP ve Halkevleri de destek verdi. "Öğretmenin Katili AKP'nin Polisi", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Her Yer Hopa Her Yer Direniş", "Hepimiz Metin'iz Hepimiz Eşkiyayız", "Bijî Biratiya Gelan" sloganlarını atan kitleyi AKP ilçe binasının önünde yine polis barikatı karşıladı. Bunun üzerine oturma eylemi yapılırken, KESK Şubeler Platformu Dönem sözcüsü Mehmet Aydoğan ve MYK üyeleri üzerinde "Hesap Soracağız" yazılı siyah çelengi AKP ilçe Binası önüne bıraktı.

KESK Şubeler Platformu'nun yaptığı basın açıklamasında, tüm demokratik hak ve özgürlük taleplerinin polis şiddetiyle bastırılmaya çalışıldığı günlerden geçildiği söylendi ve "İleri demokrasi nutuklarının

atıldığı bir dönemde her fırsatta şiddeti meşrulaştırmaya çalışan hükümetin maskesi son yaşanan bu şiddet dalgasıyla bir kez daha düşmüştür" dedi. Polisin attığı gaz bombaları sonucu ölen Metin Lokumcu'nun ailesine ve yakınlarına baş sağlığı dilenerek, "Bu cinayetin ve arkasından yaşanan saldırıların sorumlularının hak ettiği cezayı alması için gerekli mücadelenin sürdürüleceğini kamuoyuna ilan ediyoruz. Cinayetler, düzmece mahkemeler, keyfi gözaltı ve tutuklamalar, kendine demokrat AKP iktidarının faşizan tutumu karşısındaki direngenliğimizi azaltmaz, tam tersine mücadele istek ve kararlılığımızı arttırır. Zulme boyun eğmeyeceğiz. Susmayacağız, direneceğiz" denildi.

Basın açıklamasından sonra polise yumurta atan kitleye, Lokumcu'nun hayatını kaybetmesine neden olan biber gazı ve tazyikli gaz suyu sıkılması kitleyi iyice öfkelen-dirdi.

Yaşanan saldırının ardından kitle, Halaskargazi Caddesi'nden Taksim yönüne doğru yürüyüşe geçti. Cadde üzerinde bulunan bankaların camları ve Cevahir Alışveriş Merkezi önündeki AKP'ye ait seçim kulübesi eylemciler tarafından tahrip edilirken, kulübeyi koruyan polisler de kitleye saldırdı. Kitle de, taş ve sopalarla kulübeyi koruyan polisler karşılık verdi. Polisi taş ve yumurta yağmuruna tutan kitle bir saat boyunca çatıştı

Polis saldırısında Eğitim-Sen 8 ve 9 no'lu şube yöneticileri başta olmak üzere çok sayıda sendikacı hastaneye kaldırılırken, SES Bakırköy Şube yöneticisinin de aralarında bulunduğu onlarca kişi gözaltına alındı. Saldırı sırasında boyalı su sıkarak polis, daha sonra sokaklarda ıslak insan avına çıkararak gözaltına aldı. □

Burger King Çağrı Merkezi'nde Ortaboy Lezzet King Boy Eziyet!

Mecidiyeköy'de bulunan Burger King (Popoyes, Sbaro, Burger City) Tab Gıda Reklam Üssü Çağrı Merkezi çalışanları çok ağır çalışma koşulları ve yaşadıkları yoğun baskılar nedeniyle Tez-Koop-İş Sendikası'nda örgütlenmeye başladılar.

Sendikal çalışmalar, yöneticiler tarafından fark edilince baskılar daha da arttı. Ard arda 4 çalışan performans düşüklüğü nedeniyle işten atıldı.

Arkadaşlarının haksız yere işten atıldığı, sendikal çalışmanın anayasal hakları olduğunu söyleyerek onlara destek olan 60 çalışan daha, kölece çalışma koşullarına karşı çıkararak 24 Mayıs Salı günü saat 10.30'da Mecidiyeköy'de Burger King Çağrı Merkezi önünde bir basın açıklaması yaparak insanlık dışı uygulamaları protesto ettiler.

Tez-Koop-İş Sendikası'nda örgütlü Burger King Çağrı Merkezi çalışanları, sendikalarının pankartı, taleplerini dile getiren dövizleri ve sloganlarıyla sendikadan işyeri önüne yürüdüler.

Burada yapılan basın açıklamasında "Burger King işvereni 'ben yasa tanımam, sendikal hak tanımam, canımın istediğini işten çıkarırım' diyerek toplam dört arkadaşımızı işten çıkarttı. Bu da yetmedi, işyerinde tartaklandık, hakaretlere maruz kaldık. Bizleri sendikal mücadelenin öncüleri olduğumuz için işten çıkarttılar. Burger King işvereni şunu bilmelidir ki, bizlerin işten çıkartılması sendikal mücadelemizi durduramayacaktır" denildi.

Burger King Çağrı Merkezi çalışanları 11 saati geçen sürelerle çalıştırılıyorlar. Ağır iş temposunda dinlenme ve yemek yeme fırsatları dahi olmaksızın çalışırken birçok hakaret ve aşağılanmaya maruz kalıyorlar. Vardiyasına 3-5 dakika geç gelenler duvar diplerinde tek ayak üzerinde sıralanarak dakikalarca bekletiliyor. Belirlenen saatlerde hiçbir koşulda ayağa kalkmalarına ve hatta tuvalete gitmelerine dahi izin verilmiyor.

Çağrı yoğunluğu nedeniyle yemek saatleri de belirsiz. Yemek menüsünde de tek bir seçenek var: Hamburger!

İzin günlerinde dahi telefonlarla aranarak vardiyalara çağrılıp çalışmaya zorlanan çalışanların raporlu olduklarında bile bu süre maaşlarından kesiliyor. Yaşanan yoğun iş temposu ve baskılar nedeniyle vardiyasında sinir krizleri geçirip acil servislere taşınanlar oluyor.

Çağrı Merkezi çalışanlarının işten atıldıklarını öğren direnişteki Ontex işçileri de eyleme katılarak destek verdiler.

Çalışma Koşulları Patronun İki Dudağı Arasında Olamaz

Burger King Çağrı Merkezi çalışanları 28 Mayıs günü saat 14.00'de Mecidiyeköy'deki işyerlerinde yine bir basın açıklaması düzenlediler

"Sendika Düşmanı Burger Kralı", "Burger King'de Yandaş Olmadık Sendikalı Olduk", "Ortaboy Lezzet King Boy Eziyet", "Bütün Dünya Anladı Burger King Sendikalı", dövizleri taşıyan Burger King çalışanları, "İşçinin Düşmanı, Burger King Kralı", "Ortaboy Lezzet King Boy Eziyet", "Köle Değil İşçiyiz Burger King'in Sesi Biziz", "Burger King İşçisi Köle Değildir", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Susma Haykır Sendika Haktır" sloganları atıldılar.

Tez-Koop-İş İstanbul 5 Nolu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över bir konuşma yaparak yaşanan sorunları ve taleplerini dile getirdi.

Burger King çalışanları yöneticilerin çalışanlara karşı baskı ve yıldırma politikaları-

nın, ağır hakaret ve baskılarının daha da arttığını ifade ettiler. Çalışanların tek tek odalara alınarak sendikaya üye olup olmadıklarının sorgulandığını belirten işçiler, bununda ötesinde çalışanlara sendikal örgütlenmeyi karalayan konuşmalar yapıldığını da söylediler.

Ayrıca sendikal örgütlenme çalışması nedeniyle saldırıda bulunan kişilerin patronun direktifleriyle işyerinde kollandığını belirten Burger King çalışanları daha önce işten atılanlara saldırıp tartaklamadıkları yönünde tutanak hazırlanıp imzalatılmaya çalışıldığını da belirttiler.

Burger King Çağrı Merkezi Çalışanları, işten atılmaları üzerine yaptıkları basın açıklamasının ardından bir çok yerden çağrı merkezinin aranarak destek mesajları bırakıldığını ve patronun saldırılarının kınandığını belirttiler.

"Sipariş Yok Destek Var!"

Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarına ve sendikal mücadeleye destek büyüyor. Birçok haber sitesinde çıkan haberlerin ardından internet kullanıcıları Burger King patronuna tepkilerini dile getirmeye başladı.

"Çalışanlarına insanca muamele yapmadığı için Burger King'e Boykot!" diyerek ortaya koymaya başladı.

Facebook'ta ise "Sipariş Yok Destek Var!" başlıklı bir grup kuruldu.

Şu an için 4 bin 700 üyesi olan grubun başlattığı kampanyaya göre Burger King Çağrı Merkezi Tel: 444 54 64 sipariş hattı aranarak 1 tuşlanıyor ve "Sipariş Yok Destek Var!" deniliyor. □

"Okulda Dersanede Öğretmeniz Otobüste Değiliz"

Güvencesiz olarak eğitim veren öğretmenler, toplu taşımada paso kullanımı için kendilerine diğer kadrolu öğretmenlerle eşit hakkın tanınmasını istediler.

Unkapanı Eski Tekel Durağı'nda toplanan öğretmenler, 30 Mayıs günü saat 15.00'de caddenin bir şeridini trafığe kapatarak, İstanbul Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüdüler. Yürüyüşte "Eşitlik İstiyoruz! Okulda Dershanede Öğretmeniz Otobüste Değiliz! Paso Bizimde Hakkımız! Eğitim Sen" pankartı açtılar.

"Ne 4/B Ne 4/C Herkese Güvence", "Paso Bizimde Hakkımız", "Paso Hakkımız Söke Söke Alırız", "Atama Yoksa İsyân Var" sloganları atılan eyleme Sosyal İş'te örgütlü olan emekçiler de destek verdi. Eğitim Sen Güvencesizler Komisyonu ve Sosyal İş Sendikası üyeleri imza kampanyasıyla topladıkları imzaları İBB'ye verdiler.

Basın açıklamasını yapan Derya Semis; "Bursa Belediyesi Seyahat Kartları Yönetmeliği, 'eğitim ve öğretmenleri ve dershanede görev yapan öğretmen kadrosunda ki personeli kapsar' şeklinde tanımlanmıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde ise 'öğretmen, örgün eğitim kurumlarında kadrolu veya tam zamanlı fiilen görev yapan eğitim ve öğretim sınıfı personeli' şeklinde tanımlayarak bu duruma farklı bir tanım getirmiştir" dedi.

Eğitim Sen üyesi ücretli öğretmenlerden Sadullah Söylemez ve bir dersane öğretmeni Çiğdem Gülüm, paso işlemleri için gittikleri İETT'de bu tanımlamadan kaynaklı pasolarını alamadıkları için savcılığa başvurarak mahkeme süreci başlatmıştı.

Öğretmenler, topladıkları imzaları İBB'ye vererek protesto eylemlerine devam ettiler.

DEVİRİMİ

Başbakan şahsında devletin otoritesinin, prestijinin sıfırlandığı, güçsüzlüğünün tescillendiği Hakkâri'deki AKP mitingi ile Hopa'da bir devrimcinin ölümüyle sonuçlanan halk-devlet çatışması arasında ne gibi bir ilişki olabilir?

İlk bakışta ne zaman olarak ne de mekân olarak bir ilişki olduğu düşünülebilir. Soruna yüzeysel bakanlar için durum böyledir. Fakat olayların arkasındaki dinamikleri görebilenler, olaylar arasındaki ilişkiyi doğru kurabilenler, bütün olayları bir bütünlük içinde değerlendirebilenler durumun farklı olduğunu kavramakta zorlanmazlar.

Hopa'dan Hakkâri'ye kadar çok geniş bir coğrafyada kitleleri devletle çatışmaya, düzene karşı ayaklanmaya götüren olgu, bu topraklarda yaşayan hemen herkesi içine çeken, harekete geçiren devrimin kendisidir. Devrim, dev bir hortum gibi, kendi köşesinde yaşayan insanları kuytu köşelerinden çekip olayların ortasına fırlatıyor. Harekete katılanların sayısı her gün katlanarak artıyor.

Hopa olayları kitlelerdeki muazzam öfke birikimini bir kez daha ortaya koydu. Bu öfke birikiminin yarattığı gerginlik polis, jandarmayla, askerle çatışmalar biçiminde kendini gösteriyor. Çatışmalar devleti, hükümeti, polisi, jandarmayı daha da geriyor ve en ufak bir olayın büyük çatışmalara dönüşme ihtimalini taşımasına yol açıyor.

Son günlerde Başbakan'dan hükümetin tüm diğer üyelerine kadar, egemen sınıfı temsil eden tüm politik güçlerde muazzam bir gerginliğin, saldırganlığın hakim olduğuna tanık olduk. Burjuva partilerin birbirine karşı eleştirileri, ağza alınmayacak küfürler biçiminde sürüp gidiyor. Bu çürüme, bu yozlaşma seçim atmosferinden ileri gelmiyor. Seçim ortamının bunda rolü olsa bile asıl neden bu değildir. Asıl neden çaresizliktir, güçsüzlüktür, ne yapacağını bilmezliktir.

Kimin ve neyin karşısında güçsüzlük? Sermaye sınıfının politik temsilcilerini her türlü burjuva "nezaketi" bir tarafa atmak zorunda bırakan olgu, tek kelimeyle, devrimin karşısında duyulan güçsüzlük hissidir. Hükümet güçten düşüyor, devlet güçten düşüyor, burjuva partiler kitleler üzerindeki ideolojik-politik etki bakımından güçten düşüyorlar.

Bu söylediklerimizin sayısız kanıtı her gün karşımıza çıkıyor. İşte Başbakanın Hakkâri'de içine düştüğü durum. İşte sermayenin bu en tepe noktadaki temsilcisinin Hopa'da içine düştüğü durum. Sorunu AKP'nin sorunu olarak görenler olayların gerçek içeriğini kavrama yeteneğinde olmayanlardır. Kürt halkının Hakkâri'de -ve gerçekte tüm Kürdistan'da- ortaya koyduğu tavır AKP şahsında düzene karşıdır, sermaye sınıfının egemenliğine karşıdır.

Kürt halkı, Hakkâri de devletin Başbakanına tavır koyarken bunu kendi kaderini tayin hakkı isteğinin bir parçası ve gereği olarak yapmıştır. Kendi kaderini tayin hakkı istemi ise, devletin kendisine başkaldırdan başka bir anlama gelmez. Kürt halkının bu süreçte burjuva partilerine, onların başkanlarına ve temsilcilerine karşı aldıkları tavır, seçim süreci ile açıklamak, bununla sınırlamak büyük bir yanılgıdır. Seçimler, önem bakımından Kürt halkı için en son sırada yer alan bir olgudur.

Kürt halkı için asıl mesele özgürlüğünü kazanma sorunudur. Bu konuda, bu istemin gerçekleştirilmesinde Kürt halkının var olan ve oluşacak parlamentoya en ufak bir ümit bağlamadığını herkes biliyor. Kürt halkı, özgürlüğün, kendi kaderini tayin hakkının mücadelesiyle, sermaye egemenliğinin yıkılmasıyla gelebileceğinin farkında, bilincinde. Bugün, seçime katılmak dâhil attığı her adımı, bu adımlar onu asıl hedefine yaklaştıracak düşüncesiyle atıyor.

Bu düşünceyle hareket eden Kürt halkı, bu süreçte seçimlerden çok "demokratik özerklik"i geliştirecek adımlar atmanın çabası içinde. Çünkü Kürt halkı "demokra-

tik özerklik" adımını büyük alacağının ilk taksiti olarak görüyor ve bu taksiti seçim koşullarından da yararlanarak bu şekilde tahsil etmeye çalışıyor.

"Demokratik özerklik"le ilgili düşünceler ayrı bir konu ama Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını elde etme yolunda attığı her adımın devrimi geliştirdiği de bir gerçektir. İşte bu yüzden Hakkâri halkının sergilediği tutum ne AKP, ne Başbakan ne de seçimlerle sınırlıdır. Aksine bu, devrim yolunda, kendi kaderini tayin hakkını elde etme yolunda, özgürlüğünü elde etme yolunda kararlılıkla yürüyen bir halkın eylemidir.

Sermaye sınıfı, devlet ve hükümet de sorunun bu içeriğinin farkındalar. Ama yapacak bir şeyleri yok. Güçsüz ve çaresizler. Hakkâri halkının ortaya koyduğu tavır aslında tüm Kürt halkının tavrıdır. Durumun böyle olması hükümet ve sermaye sınıfının çaresizliğini daha da artırıyor. Bu gelişmelere karşı hükümetin ve devletin bulduğu "çözüm" daha çok baskı ve terördür.

Devlet ve hükümet sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de kitlelerin artan öfkesine, devrimci eylemine baskı ve terörle yanıt verme arayışında. Bu nedenle özellikle son dönemde çok ciddi bir devlet terörü, devlet baskısı var. Gün geçmiyor ki onlarca ev basılsın, gün geçmiyor ki onlarca kişi gözaltına alınmasın. En ufak hak arayışı eylemi polisin ve jandarmanın baskı ve terörüyle dağıtılmaya çalışılıyor. Hükümet bir güçlülük testi yaptı ama kitlelerin karşı eylemi sonucu hükümet bu testten çakıldı. Bunlar çözülme/dağılma döneminin işaretleridir ve hiçbir şekilde sadece seçimlerle açıklanamaz.

Buraya kadar söylediklerimiz sadece madalyonun bir yüzünü, sermaye sınıfı ve devlet tarafını gösteriyor. Madalyonun diğer yüzünde ise emekçi sınıfların, Kürt halkının, gençliğin çok ciddi bir karşı koyuşu var. Devrimin toplumsal ordusunu oluşturan bu güçler, devletin baskı ve terörüne karşı sürekli bir karşı koyuş, sürekli eylem,

E DOĞRU

sürekli ayaklanma halindedir.

Hopa bir örnek. Hopa en ufak bir kıvılcımın ortamı tutuşturacağı bir bozkır koşullarında olduğumuzun örneği. Hopa, devletin, hükümetin baskı ve zulmünün kitlelerin öfkelerini artırmaktan başka işe yarayacağını örneği. Hopa, küçük bir ilçede bile olsa devletin baskısının başka başka yerlerde devrimci eylemlere, çatışmalara yol açacağını bir örneği.

Devrime Hazırlanmak

Artık bir devrime doğru gittiğimiz tartışma götürmez. “Arap Baharı” Türkiye’de Arap ülkelerinde olduğundan çok daha güçlü esiyor. Tabii ki başka biçimlerde ve başka koşullarda. Devrim nasıl ortaya çıkar ya da doğar? Devrim dediğimiz dev olay, sayısız eylemin, bir dizi büyüklü küçüklü ayaklanmanın, çatışmanın üst üste binmesinde art arda gelmesinden ve bütün bunların tek kanalda tek hedefe doğru, iktidara doğru, sermaye sınıfının egemenliğini yıkmaya doğru akmasını sağlayacak bir bileşke oluşturmasından doğar.

O sayısız olay, o irili ufaklı bir dizi ayaklanma, o küçüklü büyüklü pek çok çatışma artık her gün yaşanıyor. Eylemlerde kararlılık ve süreklilik önemli bir özellik olarak ortaya çıkıyor. Ancak tün bunların bir bileşke oluşturarak politik iktidara doğru yıkıcı bir güç olarak yönelmesi iradi bir müdahaleyi gerektirir. İşte politik devrimci öncünün rolü burada hayati bir önem kazanır.

Kitleler üzerinde şimdilik etkili olan küçük burjuva sosyalistlerin bu işi yapmayacakları, yapamayacakları artık iyice anlaşılmıştır. Dolayısıyla bu görev yalnızca ve yalnızca Leninistlerin, Leninist Partinin omuzlarına kalmıştır. Leninist Parti tek başına bu büyük görevin üstesinden gelebilir mi? Gelebilir ve gelecektir.

Bu görevin yerine getirilebilmesi için her şeyden önce Leninistlerin, kadrosundan sempatanına kadar, hepsinin bir devrim sürecinden geçmekte olduğumuzu bilince

çıkarmaları lazım. Devrim dönemleri öcü kadroların olağanüstü özverisini, olağanüstü yaratıcılığını, olağanüstü sorumluluk üstlenme anlayışını gerektirir. Dönemin birinci ve ertelenemez görevi Leninist Partinin şiarlarını, sloganlarını, politikalarını eylem halindeki kitlelere ulaştırarak Partiyi onlara tanıtmaktır.

İkincisi, kitlelerle, devrimin toplumsal ordusuyla, emekçi sınıflar ve gençlikle bağları güçlendirmek için gece gündüz demeden, dur durak bilmeden enerjik bir çalışma yürütmek. Devrim koşullarında hangi olayın nasıl ve ne zaman ortaya çıkacağını kimse önceden bilemez. Bunun için yapılacak şey, olaylara müdahale edebilmek için her zaman hazır olmaktır.

Öncülük kimseye altın tepsi içinde sunulmaz. Öncülük eylem alanında, ayaklanma esnasında kazanılır. Leninist Parti için de durum böyledir. Eylem halindeki kitlelere öncülük yapabilmenin şartı önceden onlarla güçlü bağlara sahip olmaktır. Onun için Lenin, devrimci komünist partinin gücünün üye sayısı ile değil, kitlelerle kurduğu bağlarla ölçülebileceğini sık sık vurgulama gereği duyar. Küçük bir parti de devrime öncülük edebilir ama bunun koşulu kitlelerle güçlü bağlara sahip olmasıdır. Devrim koşulları böylesi bağları kurmak için son derece uygun bir zemin veriyor bize. Sorun bu zemini değerlendirmek için bitmez tükenmez bir enerjiyle çalışmaktır.

Üçüncüsü, devrimin propagandasını yapmak, kaçınılmazlığını, güncelliğini, derinliğini, kapsayıcılığını emekçi sınıflara, Kürt halkına ve gençliğe anlatmak. Bunu Leninistlerden başka hiç kimse yapamaz. Günlük başarılar elde etmeyi ihmal etmeden ama bu başarıların önemini asla abartmadan devrimin güncelliği meselesini öne çıkarmalıyız.

Emekçi sınıflar ve Kürt halkı hiçbir burjuva hükümetin, hiçbir burjuva parlamentonun yaşamsal sorunlarını çözemeyeceğini biliyorlar. Bu konuda emekçi sınıflara ve Kürt halkına büyük güven du-

yulmalıdır. Peki, kim çözecek? Bu sorunun tek yanıtı var o da Halk İktidarıdır. Burjuva partiler kitlelerin eğiliminin bu yönde olduğunu bildikleri için hiç alakaları olmadığı halde kitleleri aldatmak maksadıyla “halkın iktidarı” söylemini kullanıyorlar.

Burjuva partilerin emekçi sınıfları, Kürt halkını ve gençliği aldatmak için devrim ve Halkın İktidarı kavramlarını kullanması boşuna değil. Bu bile emekçi sınıfların ve Kürt halkının devrim ve halk iktidarı özlemi içinde olduğunu anlatmaya yeter. Buradan çıkarılacak sonuç, devrime ve halk iktidarına dair propagandanın sürekli kılınması gerektiridir. Kitleleri aldatmak için burjuvalar devrimin kavramlarını çalışırlarsa sosyal reformist partilerle fırsatçı hareketler de Leninist Partinin sloganlarını çalışıyor, politik tespitlerini isim zikretmeden kullanıyorlar. Şayet bunu kitleleri devrimci bir çizgide tutmak için yapsalardı elbette sorun olmazdı. Ama sosyal reformist partilerle oportünist hareketlerden böyle bir şey beklenemez. Onlar bunu tıpkı burjuva partiler gibi kitleleri aldatmak, gerçek yüzlerini gizlemek için yapıyorlar.

Devrimin yazgısı, zafere ulaşım ulaşamayacağı kitlelerin sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin etkisinden kurtarılmasına bağlıdır. Devrim dönemlerinde burjuvazinin kitleler üzerindeki etkisi ya kalmaz ya da yok denecek düzeye iner. Böyle dönemlerde burjuvazinin yerini işte bu çevreler alır. İşte bu nedenle sosyal reformizme ve oportünizme karşı mücadele yaşamsal önem kazanır. Leninistler devrime hazırlık çerçevesinde kitleleri bu çevrelerin etkisinden kurtarmak için kesin-tisiz bir mücadele yürütmeliler.

Devrime gidiyoruz. Seçimlerin sonuçları ne olursa olsun bu süreç artık kesintiye uğramayacak. Devrimin öncülüğünü ele geçirmek isteyenler mücadelelerini öncülüğü hak edecek bir tempo ile yürütmek zorundalar. □

BATIGÜL TUNÇ'UN ZAFERE GİDEN ADIMLARI

Eylem Ankara'da

Batıgül Tunç, İzmir'de 72 gün sürdürdüğü eylemde bir sonuç alamayınca duyurduğu üzere eyleminin 73. gününde 23 Mayıs Pazartesi günü Ankara'ya CHP Genel Merkezi önüne geldi.

Mücadele Birliği Platformu ile birlikte CHP Genel Merkezi önüne gelen Batıgül Tunç'u Ankara'dan ÇHD'li avukatlar, devrimci emekçiler ve sosyalist kadınlar karşıladı.

Batıgül, saatler 12.30'a yaklaşırken CHP giriş kapısına kurulan çevik kuvvet barikadı önünde yaptı basın açıklamasını.

Eylemde "CHP İl Yönetimi Verdiği Sözleri Derhal Tutsun, Zafer Savaşan İşçilerin Olacak, Buca Taşeron İşçisi Batıgül Tunç", "Buca Taşeron İşçisi Onurlu Eyleminin 73. Gününde" pankartları açıldı.

Saat 17.00'ye kadar burada türkü, şiir, marş ve sloganlarla bekleyen Batıgül ise, ard arda 2 CHP yetkilisi ziyaret etti.

Batıgül Tunç Gözaltında

18.00'de Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde basın açıklaması yapan Batıgül Tunç, sorununu ve taleplerini anlattı. "Batıgül Tunç Yalnız Değildir" pankartları ile Mücadele Birliği ve Ankara'dan sosyalist kadınlar Batıgül'ün eylemine destek vermek için oradaydı.

"Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "İşçiler Burada Söz Verenler Nerede", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganları atılan eylem, Güvenpark'ta bulunan CHP İl Binası önüne gitmek için yürüyüşle sürdü.

Ancak cadde çıkışında çevik kuvvet polisleri tarafından önü kesilen Batıgül Tunç ve desteğe gelen emekçileri yürütmek istemedi. Kitle kararlı olunca polis saldırdı. Yaşanan çatışma sırasında Batıgül yanındaki kadın emekçilerle birlikte CHP İl Binası önüne geçti. Yüksel Caddesi'nde 10 kişi gözaltına alınırken, CHP İl binası karşısında, diğer kitle örgütlerinin desteğe gelmesini bekleyen Batıgül Tunç 3 ka-

dın emekçi ile birlikte gözaltına alındı.

Aynı gün öğle saatlerinde İzmir'de de İzmir Kadın Platformu dayanışma için CHP il binası önünde saat 13.00'da bir basın açıklaması yaptı.

Gözaltılar Derhal Serbest Bırakılsın

24 Mayıs günü İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi'nde Mücadele Birliği Platformu tarafından, Batıgül Tunç'a yapılan saldırıyı ve yaşanan vahşeti protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi.

Mücadele Birliği Temsilcisi Vefa Serdar, yaptığı basın açıklamasında: "TEKEL işçilerinin eyleminden bugüne yaşananlar, bir kez daha göstermiştir ki, polis emeğin karşısında sermayenin çıkarlarını korumak için vardır.(...) Sermayeyi ve sermayenin partilerini işçilerden korumak için var olduklarını bir kez daha göstermişlerdir. Batıgül TUNÇ ve ona destek olmak için yanında bulunanlar, hala güvenlik şubede gözaltında tutuluyorlar. Batıgül TUNÇ ve ona destek olmak için yanında bulunanlar, derhal serbest bırakılmalıdır. Ekmeği ve onuru için mücadele eden insanları hiç bir güç durduramaz" dedi.

Gözaltılar Protesto Edildi

Saat 18.00'de de, Yüksel Caddesi'nde İnsan Hakları Anıtı önünde Mücadele Birliği Platformu tarafından bir basın açıklaması yapıldı. "Gözaltılar, Baskılar bizleri Yıldıramaz" pankartı açan Mücadele Birliği'nin yanı sıra, 24 Mayıs gecesi evleri basan polisin 15 öğrenciyi gözaltına alınmasından dolayı Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu da eylemde yerini aldı.

Mücadele Birliği Platformu'nun yaptığı açıklamadan sonra, Emek, Barış ve Demokrasi Bloğu basın açıklaması yaparak son dönemde Kürt halkına yönelik saldırıların arttığını, bugün Türkiye ve Kürdistan'da toplam 42 kişinin gözaltına alındığını söyledi.

Batıgül Tunç'un Eylem Yerinde Nöbet

Akşam saat 18.30'da İzmir Kadın Platformu gözaltına alınan Batıgül Tunç ve 14 arkadaşı için CHP önünde bir basın açıklaması yaptı. Erkeklerin katılmadığı basın açıklamasında "Batıgül Tunç ve Arkadaşları Serbest Bırakılsın" pankartı açılırken "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganları atıldı.

Batıgül'ün olmadığı eylem yerinde nöbeti Mücadele Birliği ve İzmir Kadın Platformu tuttu.

Saldırıları Protesto Edildi

Ankara'da 3 gündür süren polis terörü, gözaltılar ve tutuklamalar 25 Mayıs günü Yüksel Caddesi'nde protesto edildi. İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi, "Devlet Terörüne Son" pankartı ile İnsan Hakları Anıtı önünde toplandı.

Şiddetin her gün daha da arttığını ve son bir hafta içinde 100'e yakın kişinin eylemlerden ve evlere yapılan baskınlardan gözaltına alındığını söyleyen İHD Ankara Şube Başkanı Gökçe Otlu, polisin kendisine tanınan sınırsız yetkiyi kullandığını, yaşananların 2007 yılında Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu'nda yapılan değişikliklerden kaynaklı olduğunu söyledi; Ankara'da Gençlik Derneği ve BDP üyelerinin gözaltına alınmasının ardından, Batıgül Tunç ve destek verenlere polisin saldırdığını da hatırlattı. Polisin bu saldırıdan sonra sokakta ve kafelerde eylemci avına çıktığını, gözaltına alınanlardan şizofren raporu olan Yaşar Öztemel'in "polise mukavemet" iddiasıyla tutuklandığını da söyledi.

Başak Otlı sözü Batıgül Tunç'a bıraktı. TEKEL işçilerini örnek vererek, yaşanan polis müdahalesini tüm işçi sınıfına yapılmış bir saldırı olarak nitelendiren Batıgül Tunç, sabah yeniden İzmir'de olacağını ve eylemini kaldığı yerden sürdüreceğini açıkladı ve kendisine destek için gelen herkese teşekkür etti.

Bu sırada AKADER çevresinden öğrencilerin baskınlarla gözaltına alınmakta olduğu haberi geldi; gözaltıların protesto edilmesiyle eylem sona erdi. Tutuklanan Yaşar Öztemel ise 26 Mayıs günü serbest bırakıldı.

İzmir'de Mücadele Birliği Platformu'ndan Basın Açıklaması

25 Mayıs Çarşamba günü saat 18.30'da Mücadele Birliği Platformu tarafından eyleminin 56+73. gününde Ankara'da CHP il binasına yürümek isteyen Batıgül Tunç ve destekçilerine yapılan saldırı ve gözaltı için bir basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklaması CHP il binası önünde yapıldı. "Batıgül Tunç Yalnız Değildir... Baskılar-Tutuklamalar-Gözaltılar Bizleri Yıldırılmaz!/Mücadele Birliği" pankartı açılırken, "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Baskılar Tutuklamalar Gözaltılar Bizi Yıldırılmaz", "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emekçinin Olacak" sloganları atıldı.

Batıgül Ankara'dan Döndü

27 Mayıs sabahı Batıgül Tunç İzmir'de eylem yerinde Mücadele Birliği Platformu tarafından "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Kadına Kalkan Elleri Kıracağız", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları ile karşıladı.

Öğle saatlerinde CHP İzmir İl başkanı Tacettin Bayır Batıgül Tunç'un yanına geldi. Tacettin Bayır çok üzgün olduğunu, başına bir şey gelecek diye tedirgin olduklarını dile getirdi. Ve "iki üç gün içerisinde işin çözülecek" diyerek İl binasına çıktı.

Batıgül'ün Ankara'dan geldiğini duyanlar eylem alanına "geçmiş olsun"a geliyorlardı. Kimi ziyaretçiler çiçekle geliyor kimisi ise bir ihtiyacı karşılasın diye maddi destekte bulunuyordu.

CHP ile Bir Görüşme

Batıgül CHP Genel Merkezi kadın kollarından kendisi için gelen bir kişi ile görüşme yaptı. "Biliyorsun taşeron sistemi bizim getirdiğimiz bir şey değil. Biz iktidara gelirsek bu sorunu çözebiliriz" diyen Kadın kollarına Batıgül, "Biz de biliyoruz sizin getirdiğiniz bir sistem değil taşeron. Ama İzmir'de sizin elinizde ve çözmek de sizin elinizde. Bunu da biliyorum" diyerek cevap verdi. Kadın kolları Batıgül'ü işe tekrar taşeronda başlamakta ikna etmeye çalıştı. Batıgül ikna olmayınca "Taşeronda işe başla, seni iki ay içinde sendikalı yapacağız" sözleri üzerine "Taşeronda işe asla başlamam. Daha önce de taşerona başla sonra sendikalı yapacağız" dediniz. Daha taşerona başlamadan beni işe almayacağınızı söylediniz. Bana iki ay sonra sendikalı olacağıma dair bir garanti veriyor musunuz?" dedi, "Sana bunun garantisini veremeyiz" deyince "Bunların hepsi bahane, beni isterseniz sendikalı bir işe alırsınız. Ama beni sendikalı bir işe aldığınızda diğer taşeron şirketlerindeki işçilere örnek olacağım için beni işe almıyorsunuz" dedi. Bunun üzerine "Evet seni sendikalı işe alırsak, taşeronda çalışan işçilere yol göstermiş oluruz. Ve bize kimse CHP üyesi olup da işsiz olanların kapımızın önünde oturmayacağını garantisini verebilir. Yoksa seni sendikalı yapmamız 5 dakikamızı almaz bizim" dedi.

Batıgül de son olarak "Ben sendikalı bir işe girene kadar mücadelem sonuna kadar sürdüreceğim" diyerek görüşmeyi bitirdi. Kadın kolları Tacettin Bayır ile görüşüp Pazartesi günü Batıgül Tunç'a doneceklerini söylediler.

Ayışığı Sanat Merkezi'nden Eylem Alanında Etkinlik

29 Mayıs günü Ayışığı Sanat Merkezi Batıgül'ün eylemini ilk günden bu yana yalnız bırakmayarak sanatıyla Sanat Merkezi ile birlikte yanında olmuştu. Ayışığı Sanat Merkezi öğle saatlerinde yine ziyarete geldi. Öncelikle Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi tarafından "İnsan... Dünyayı tanımalı... Geniş düşünmeli onu" sözleriyle başlayan "Bizziz Olmaz" şiirinin dramatisasyonu yapıldı. Sonra da bir tekstil işçisi kısa bir müzik dinletisi verdi, halaylar çekildi. Son olarak Nazım Hikmet'in "Onlar ki" şiirinin dramatisasyonu yapıldı. Yaklaşık bir buçuk saat süren etkinlik, müzik dinletisi ile sona erdi.

Batıgül Tunç Eylemini Kazanımla Sonlandırdı

Ankara Genel merkezin önünde yaptığı basın açıklamasının ardından İzmir'e döndükten sonra CHP yönetimi ile ard arda yaptığı görüşmeler 3 Haziran günü olumlu sonuçlandı. Batıgül Tunç verdiği haklı mücadele sonucu Balçova Belediyesi'nde işe başlıyor.

BATIGÜL TUNÇ YALNIZ DEĞİLDİR ZAFER SAVAŞAN İŞÇİLERİN OLACAK

İzmir Mücadele Birliği

Kadınlar Devrimi Büyütüyor

Tek başına yürüttüğü eylemi boyunca saldırılara uğrayan, sorunlar yaşayan Batıgül Tunç'u Emekçi Kadınlar (EKA) yalnız bırakmadı. 28 Mayıs akşamı yaptıkları eylem ve yürüyüşle Batıgül Tunç'a destek olarak eylemini İstanbul halkına duyurdular.

Saat 17.30'da "Batıgül Tunç Yalnız Değildir, Kadınlar Kavgayı Büyütüyor" pankartı açarak taksim Tramvay Durağı'nda toplanan EKA, "Dünya Emekçinin Olacak", "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Kadınlar Savaşıyor Devrim Büyüyor", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz" ve "Yaşasın Emekçi Kadınların Mücadele Birliği" sloganları ile Galatasaray Lisesi önüne yürümeye başladılar. Yol boyunca bir taraftan slogan atarken, bir taraftan da Batıgül'ün eylem süreci, eyleme nasıl ve neden başladığı ve yaşadığı zorluklar, saldırılar kısaca anlatıldı.

Yürüyüş sırasında Emekçi Kadınlara PTT işçisi Cafer Kalağ ve Ontex işçileri de katıldı. Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde sloganlarına ve ajitasyon konuşmalarına bir süre devam edildikten sonra basın açıklaması okundu. Batıgül'ün eylem sürecine kısaca değinildikten sonra Ankara'da yaşanan gelişmeler anlatıldı.

Tek başına geleceğini ellerine alarak eylem yapan bir kadın olduğunun vurgulandığı basın açıklamasında, "Batıgül TUNÇ eylemine devam ediyor. Biz Emekçi Kadınlar da diyoruz ki, işçi sınıfının, emekçilerin kurtuluşu ancak devrimdedir, sosyalizmedir. Kapitalizmi yıkıp sosyalizm kuruluncaya dek savaşmaya devam edeceğiz" denildi.

Basın açıklamasının başlamasıyla birlikte, Ontex ve PTT işçilerinin eylemine katılmak üzere Galatasaray Lisesi önüne gelenler devrimciler arasında, birkaç gün önce Batıgül ile birlikte gözaltına alınan kadınlar da vardı, onlar selamlandı.

Basın açıklamasının bittiğini duyuran EKA, pankartları ve bayrakları ile Ontex ve PTT işçilerinin eylemine katıldı. □

KONAK BELEDİYESİ TAŞERON TEMİZLİK İŞÇİLERİ EYLEM GÜNÇESİNDEN

88.Gün:

23 Mayıs Pazartesi günü eylemlerinde 88. güne giren Konak işçileri ölüm orucunun da 11. gününde.

Akşam saatlerinde Kars Yöre Dernekleri Federasyonu işçileri ziyarete geldi. Federasyon Başkanı işçilere, 25 Mayıs Çarşamba günü CHP yönetimini ve İzmir Milletvekili adaylarını yemeğe çağırdığını söyledi. Federasyon yemeği Konak taşeron işçilerinin durumu üzerine verdiğini ifade etti. Yemekte Konak iş-

çilerinin durumunun çözüm noktalarını tartışacaklarını ve çözüm için kesin yollar aranması için konuşulacağı dile getirildi.

89.Gün:

Konak işçileri 24 Mayıs Salı günü geceden kalan neşe ile uyanıldı ve ölüm orucundaki işçilere bitkisel çay demlendi. Sabah saat 10.30 civarında TİHV'den gelen iki sağlıkçı ölüm orucunda bulunan işçileri muayene etti. İşçilerin sağlık sorunlarının olmadığı söylendi. Gün içerisinde aldıkları sıvılar ile ilgili bilgi verdikten sonra başarılar dileyerek ayrıldılar.

Saat 13.30'da Konak İlçe Başkanı eylem alanına gelerek işçilere "İşlerinin bir iki gün içerisinde hallolacağını, biraz daha beklemeleri gerektiğini, ayrıca Kılıçdaroğlu İzmir mitingine geldiğinde konuşulacağı" dile getirildi. Eylemde bulunan bir işçi "Başkanım görüşmeler yapıyoruz diyorsunuz, Kılıçdaroğlu gelince görüşülecek diyorsunuz. Umarım olumlu sonuçlar çıkar... Burada iki arkadaşımız ölüm orucunda ve bu iki arkadaşımız hastaneye kaldırılırsa, sağlıklarında bir şey olursa, biz de kendimizi tutamayabiliriz" dedi. Konak ilçe başkanı ile işçiler yaklaşık yarım saat görüştüktan sonra kendi aralarında değerlendireme aldılar.

Saat 19.20'de üniversite öğrencileri işçileri ziyaret etti. Geç saatlere kadar öğrencilerle sohbet edildi.

90.Gün:

Konak işçileri ölüm orucunun da 13. gününde. İşçiler öğle saatlerinde Konak İlçe başkanı ile görüştüler. "İşçilerin daha önceden 11 soruşturmadan davalarının olması pürüzler yaratıyor" dendi. İlçe başkanı pürüzleri kaldırmak için uğraştıklarını söyledi, işçiler de sabır ve kararlılıkla bekleyeceklerini söylediler.

Ölüm Orucundaki Bir İşçi Acile Kaldırıldı

Ölüm orucundaki Yüksel fenalaşarak hastaneye kaldırıldı, serum verildi. Doktorlar eyleme devam etmesinin tehlikeli olacağını söyledi. İşçiler ve aileleri, ölüm orucundaki işçileri ikna ederek eylemin bitirilmesi istediler. İşçiler de bunu değerlendirerek bitirmeye karar verdiler. Bu karar üzerine eylemdeki iki işçi dinlemek için evlerine gittiler.

93.Gün:

"Kılıçdaroğlu Duy Sesimizi"

93 gündür Basmane Meydanı'nda geceli-gündüzlü oturan Konak işçileri, 28 Mayıs günü CHP'nin mitingine gidip Kılıçdaroğlu'na seslerini duyuracaklar. CHP il, İlçe, İzmir Milletvekili adayları ise işçile-

ri arayarak mitinge gitmemelerini söyledi. İşçiler de "bir şey yapmaya gitmiyoruz sadece sesimizi duyurmak ve bizleri görmeleri için mitinge gidiyoruz" dediler.

İşçiler miting alanına "Taşeron Sistemine Karşı Savaşıyoruz / 93. Gündür Eylemdeyiz / Kılıçdaroğlu Duy Sesimizi / Konak Belediyesi Taşeron Temizlik İşçileri" pankartıyla girdi ve Kılıçdaroğlu'nun kitleye hitap ettiği platformun önünde durdular.

Miting boyunca alanda açılan pankartları okuyan Kılıçdaroğlu, platformun önünde duran işçilerin pankartını görmezden gelerek okumadı. Miting bittiğinde Konak işçileri Kılıçdaroğlu'nun üstünde olduğu otobüs ile birlikte hareket etti. İşçilerin "Kılıçdaroğlu duy sesimizi, 93 gündür sokaklardayız. Bizleri nasıl görmüyorsunuz" sözlerine rağmen Kılıçdaroğlu duymazlıktan gelmeye devam etti.

Konak işçileri miting alanından Basmane Meydanı'na döndüler. CHP yönetimi işçilere birkaç gün daha beklemelerini söyledi.

Mücadele Birliği / İzmir

"Gündüz Öğretmen Derhal Geri Dönsün"

2 Haziran günü Eski İzmir İlköğretim Okulu öğrenci velileri, Kiraz ilçesine sürgün edilen öğretmen Gündüz Öden için bir basın açıklaması yaptı. Saat 13.00'te yapılan basın açıklamasını öğrenci velileri okudu.

"Çocuklarımızın eğitim ve öğretim yaşamını engellemek isteyen Milli Eğitim Bakanlığı'na karşı bugün burada toplanmış bulunuyoruz. Eski İzmir İlköğretim Okulu Öğrenci Velileri olarak yapılan haksızlıklar için buradayız.(...) Sözde Gündüz öğretmen; ezana küfür etmiş, öğrencileri birer eylemci olarak yetiştirmeye çalışmış, kamuya zarar vermiş, veliler ve okul düzenine zarar vermiş ve öğrenci ile velilerine psikolojik ve fiziksel şiddet uygulamış... (...)

Buradan Milli Eğitim Bakanlığına sesleniyoruz: tam eğitim-öğretim yılı içerisinde öğrencilerimizi öğretmensiz bırakıp, psikolojik şiddete başvurmanız neden. Biz ve öğrencilerimiz Gündüz Öğretmen'den bu kadar memnunken siz neden rahatsızsınız. Aslı olmayan bilgilerle siz kimi suçluyorsunuz? Biz derhal Gündüz öğretmenin Kiraz İlçesinden görev yaptığı Eski İzmir İlköğretim Okuluna geri getirilmesini istiyoruz. Öğrencilerimizin okuldan soğumasını isteyen ve öğrencilerimizi mağdur eden bu sistemi şiddetle kınıyoruz" denilen basın açıklamasında Gündüz öğretmenin sınıf öğrencileri "Gündüz Öğretmenimizi Haksız Yere Bizden Ayrıldılar, Öğretmenimizi Çok Seviyoruz, Tekrar Geri Dönmesini İstiyoruz", "Gündüz Öğretmenimizi Haksız Yere Bizden Ayrıldılar. Öğretmenimizi Geri İstiyoruz" dövizleri taşıdılar.

"Gündüz öğretmenin Kiraz ilçesine sürgün edilmesi bizleri şaşırttı" diyen bir veli, "Çocuklarımız birden bire boşlukta kaldılar. Gündüz öğretmenden sonra çocuklarımız 15 gün boyunca öğretmensiz kaldı. Birçok dersi atlayarak üstünden geçtiler. Çocuklarımız Gündüz öğretmenleri ile birlikte katıldıkları tiyatro, sergi ve müzik etkinliklerinden mahrum kaldılar. Sürdürdükleri satranç çalışmalarına devam etmiyorlar artık. Biz Gündüz öğretmenimizden memnunuz ve Gündüz öğretmenimizin derhal geri döndürülmesini istiyoruz" dedi.

Yapılan basın açıklamasından sonra öğrenciler, velileri ile birlikte okulun önünden ayrıldılar.

İzmir Mücadele Birliği

Ontex ve PTT İşçileriyle Dayanışma Büyüyor

İşten atıldıkları için işyerleri önünde eyleme başlayan Ontex-Canbebe ve PTT taşeron işçileri 12. Cumartesi yürüyüşlerini gerçekleştirdi. İşçiler pankartları ve taleplerini dile getiren dövizleri ile 28 Mayıs günü saat 18.00'de yine Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldiler.

PTT ve Ontex-Canbebe işçilerine "Batıgül Tunç Yalnız Değildir, Emekçi Kadınlar Kavgayı Büyütüyor" pankartı açan Emekçi Kadınlar (EKA), Mücadele Birliği Platformu, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Grup Emmege Ezgi, Liseli Gençlik Derneği, ve Devrimci Anarşist Faaliyet, Kubatoğlu Alüminyum işçisi Caner Timtik de katılarak destek verdiler.

Sloganlarla işten atılma süreçlerini ve işe geri dönme taleplerini dile getiren Ontex ve PTT işçileri Burger King'i de boykot ettiklerini ve Burger King Çağrı Merkezi çalışanlarının da işten atıldığını aktaran işçiler, Batıgül Tunç'un ve Konak Belediyesi işçilerinin işten atıldığına değindiler. Geçen hafta Burger King önünde uğradıkları saldırıyı aktararak Ontex ve Burger King'i boykot çağrısı yaptılar.

Sloganlarla Burger King önüne gelindiğinde Ontex işçisi Mustafa Bozkurt kendilerinin sendikalı oldukları için işten atıldıklarını ve sendika tarafından da yalnız bırakıldıklarını hatırlattı ve Burger King Çağrı Merkezi'nde çalışırken yine sendikalı oldukları için işçilerin işten atıldıklarına değinerek, verdikleri mücadelenin tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğunu söyledi.

İşçiler Batıgül Tunç'un 23 Mayıs'ta CHP Genel Merkezi önünde uğradığı saldırıyı da

hatırlatarak Batıgül Tunç ile birlikte gözaltına alınan EKA'dan bir kadına da söz verdiler. EKA'lılar, "bilysin ki, ne Ontex işçileri ne PTT işçileri ne de Konak işçileri yalnız değildir" dedi.

Bir gün önce Swiss Otel'de yapılan Yükköğretim Kongresi'ni protesto sırasında polis saldırısıyla yaralanan üniversite öğrencisi kısa bir konuşmayla işçilerin direnişlerini selamladı.

Ardından Mücadele Birliği Platformu adına 6 Mayıs'ta Kadıköy'de "Denizleşen Halklarımızla Yürüyoruz" sloganıyla gerçekleştirdikleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı anma mitingine katılarak destek verdikleri için işçilere bir hatıra verdiler.

BDSP adına yapılan konuşmada da bu mücadelenin tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğunu söyledi.

Konuşmaların ardından kısa bir oturma eylemi yapıldı. Ontex ve Burger King ürünlerini boykot çağrısı yapıldıktan sonra alkışlar eşliğinde söylenen Çav Bella marşıyla eylem bitirildi.

"Taşeron Sisteme Karşı Çözüm Devrimdir, Sosyalizmdir"

4 Haziran 2011 günü Ontex-Canbebe ve PTT taşeron işçileri 14. Cumartesi yürüyüşlerini gerçekleştirdi.

Her hafta olduğu gibi Ontex-Canbebe ve PTT işçileri ve BDSP'den dostları yine saat 18.00'de Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldiler. Mücadele Birliği Platformu Devrimci İşçi Komiteleri ise İstiklal Caddesi'nde kızıl bayraklarıyla yürüyerek "Ontex İşçisi Yalnız Değildir", "PTT İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla Ontex ve PTT işçilerini selamlayarak yanlarına geldiler.

Ontex ve PTT işçileri de onları "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşıladılar. Hep birlikte "PTT'de Direniş Kazanacak", "Ontex'te Direniş Kazanacak" sloganları atılarak yürüyüşe geçildi.

Yürüyüşe Enerji-Sen'de örgütlü olan BEDAŞ işçileri, Enerji-Sen Genel Başkanı Kamil Kartal, Devrimci Anarşist Faaliyet, de katılarak destek verdiler.

İstiklal Caddesi'ndeki Fransız Konsolosluk önüne gelindiğinde ise burada durularak Ontex firmasının Fransa'da bulunan fabrikasını daha ucuz işgücü sağlamak amacıyla üretimini başka yerlere kaydıracağı için kapatılma kararı aldığı ve burada çalışan 200 işçinin iş-

siz kalacağı açıklandı. Kapitalist sistemin, emperyalistlerin tüm dünyada işçi sınıfına kölece çalışma koşulları dayattığı ve buna karşı Ontex ve PTT işçileri olarak tüm işçilerle dayanışma içinde olacakları dile getirilerek sloganlarla Fransa'daki Ontex işçilerinin mücadelesi selamlandı.

Burger King önünde açıklamayı PTT işçisi yaptı. PTT işçileri olarak PTT İşletmeleri Topkapı AVPİM önünde direnişlerini sürdürdüklerini ve Ontex işçileriyle mücadelelerini birleştirdiklerini belirtti. Taşeron sisteme karşı birçok işyerinde mücadele verildiğini hatırlattı ve "Buna karşı çeşitli çözümler üretilmeye çalışılıyor ama bu sistemde bunun bir çözümü yoktur. Buna karşı tek çözüm devrim ve sosyalizm için mücadele etmektir" dedi.

Ontex-BDSP-Bedaş adına yapılan konuşmalardan sonra Burger King ve Ontex ürünlerinin boykot edilmesi çağrısı yapılarak ve sloganlar atılarak eylem bitirildi. □

Ağız Sağlığı İçin Eylem

Türk Dişhekimleri Birliği'ne bağlı diş hekimleri, Diş Teknisyenleri Derneği üyeleri ve Diş Hekimliği Fakültelerinden öğrenciler, "ağız sağlığı alanında hekim seçme hakkı" için yürüyüş düzenledi.

Galata Köprüsü'nün Karaköy ayağında toplanan emekçiler, "Ağızımıza Sağlık, Emeğimize Saygı" yazılı pankart açarak sloganlarla Eminönü'ne yürüdüler.

Burada bir açıklama yapan Türk Dişhekimleri Birliği Genel Başkanı Prof.Dr.Taner Yücel, diş hekimlerinin, halkın nitelikli diş sağlığı hizmeti alması için 24 bin kişilik kadroyla göreve hazır olduğunu belirtti.

"Kamu-özel ayrımı yapılmadan halkımız eşit olarak diş sağlığı hizmetinden faydalanmalıdır" diyen Yücel, politikacıların, diş hekimleri ve vatandaşların taleplerini ciddiye alması gerektiğini ifade etti.

"Hastanın hekimini seçmesi engellenmemelidir. Her vatandaş, özel ve kamu ayrımı olmaksızın, istediği yerde bu hizmetten faydalanabilmelidir" diyen Yücel, güvencesiz çalışma koşullarının hem hekimleri hem de toplum sağlığını etkilediğine dikkat çekti.

Performans uygulamasının da kaldırılması gerektiğini söyleyen Yücel, "Bu uygulama, eğitimin niteliksizleşmesi, akademisyen sıfatının erimesi anlamına gelmektedir. Bu da toplum kaliteyi düşürmektedir. Doktora yapan öğrenciler sigortasız çalışmaktan kurtarılmalı, teknisyenlerin tekelleşmeye karşı mücadeleleri desteklenmelidir" dedi.

Diş sağlığı çalışanları açıklamanın ardından "Herkes Parasız Sağlık Hizmeti" sloganı atarak dağıldı. □

BEDAŞ'ta 2000 İşçi Taşeron Olarak Çalışıyor

Enerji Sen'ne üye işçiler 27 Mayıs günü yine Bedaş Genel Merkez Binası önünde toplanarak ağır çalışma koşullarını ve taşeronlaştırmaya karşı eylem yaptılar. Taksim Meydanı'ndan yürüyerek sloganlar atan işçilere eylemdeki Ontex ve PTT işçileri de destek verdi.

"İşimize Haklarımıza Geleceğimize Sahip Çıkacağız - Enerji Sen" pankartı açan Bedaş işçileri yolu trafiğe kapattılar ve kapalı yolda yarım saat eylemlerini sürdürdüler.

ler.

İşçiler "Bedaş Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Can-Bebe'ye Boykot Direnişe Destek", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Taşeronla Teslim Olmayacağız" sloganlarını atarken, Çevik kuvvet polisleri de BEDAŞ'ı kordona aldı.

Enerji Sen yönetim kurulu üyesi Ali Tosun; "Bizler üç haftadır burada, BEDAŞ Genel Merkezi'nin önündeyiz. Her geçen gün sayımız artıyor. Çünkü bizler haklı bir mücadeleyi yürütüyoruz; sadece enerji işçilerinin değil aynı zamanda İstanbul halkının haklarını savunuyoruz. Bizim mücadelemiz, BEDAŞ Genel Müdürlüğü, taşeron şirketler ve özel hukuk bürolarının kar çemberini dağıtmaktır. Bizim mücadelemiz taşeronla son verme mücadelesidir. Bizim mücadelemiz güvenceli iş insanca yaşam mücadelesidir" dedi.

İstanbul Avrupa yakasında çalışan ikibine yakın enerji işçisinin taşeron şirketlerde çalıştığını ve bu işçilerin istisnasız her birinin maaşlarının zamanında ödenmediğini ya da keyfi kesintiler yapıldığını, sözleşme dönemlerinde işten atma tehdidi ile boş para makbuzları ve ibranameler imzalandığını söyledi. İşçilerden habersiz olarak giriş-çıkış işlemleri uygulandığını, belirten Tosun, sigorta primlerinin eksik yatırıldığını, mesai ücreti ödenmediği gibi yıllık izinlerin kullanılmadığını, ne bayram ne de resmi tatillerden işçilerin yararlanmadıklarını da ifade etti.

Tüm bunlara karşı BEDAŞ çalışanlarının yüksek risk taşıyan işleri yerine getirmelerine rağmen hiçbir güvenlik önleminin alınmadığını, hiçbir iş güvenlik ekipmanı verilmeden iş yaptırıldığını belirtti ve bir çok arkadaşlarının sırf bu önlemlerin alınmaması nedeniyle trafo merkezlerinde ya da direklerde can verdiğine de vurgu yaptı

"İstanbul Halkı Enerji Haklarınıza Sahip Çıkın"

Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri 3 Haziran Cuma günü de saat 15.00'de taleplerini dile getirmek üzere 4. eylemlerini yaptılar.

Taksim Meydanı'ndaki anıt önünde bir araya gelen enerji çalışanları "İşimize, Emegimize, Haklarımıza Sahip Çıkacağız" pankartı açarak, sloganlar eşliğinde BEDAŞ Genel Müdürlüğüne doğru yürüdüler. Genel Merkeze yakın bir yerde polis tarafından önü kesilen işçiler sloganlarla BEDAŞ'a yürümekte kararlı olunca çevik kuvvet BEDAŞ'ın kapısını açmak zorunda kaldı. BEDAŞ işçilerinin eylemine Ontex-Canbebe işçileri sendikalar, gençlik örgütleri, siyasi partilerden de kalabalık bir kitle katıldı.

BEDAŞ'ın bahçesine sığmayan kitlenin bir kısmı da kapı önündeki yolun tek şeridini trafiğe kapattı.

BEDAŞ işçileri adına açıklama yapan Selami Öğretici, İstanbul'un Avrupa yakasındaki tüm elektrik hizmetlerini üreten enerji işçileri olduklarını, sayaçların kendileri tarafından okunduğunu, ancak ne ekonomik ne de sosyal olarak BEDAŞ'ta kadrolu çalışan işçilerin sahip olduğu haklardan yararlanamadıklarını söyledi.

Uzun çalışma saatlerinin ardından mesai ücreti alamadıklarını ifade eden Öğretici "Resmi tatillerde dahi çalışıyor, ancak hiçbir karşılığını alamıyoruz. Maaşlarımız düşük olduğu halde bir de keyfi kesintiler yapıyor. Sendikamızın başvurusu üzerine, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı hileli çalışmayı tespit etti. Bizlerin BEDAŞ'ın çalışanı olduğu onandı. Bakanlık kararını uygulayın, kadromuzu istiyoruz. Alın terimiz üzerinden kasalarınızı doldurmanıza izin vermeyeceğiz. Güvenceli iş ve emegimizin karşılığını istiyoruz" dedi.

Açıklamada İstanbullulara seslenen enerji işçileri, sahte ihbarnamelerle abonelerin dolandırıldığını, sahte haciz belgeleriyle vekalet ücreti adı altında AKP'li hukuk bürolarının zengin edildiğini ifade etti. Sadece 2009-2010 yılları arasında 26 milyon liranın AKP'li hukuk bürolarına aktarıldığını belirten enerji işçileri, İstanbulluları enerji haklarına sahip çıkmaya çağırdı. □

Casper İşçilerinden Taksim'de İmza Kampanyası

"Senin Hayatın, Senin Teknolojin" sloganıyla reklamlarını izlediğimiz Casper Bilgisayar'da işçiler insanca yaşam koşulları için Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olmuşlardı. Bunun sonucu olarak 21 Şubat 2011 tarihinde 4 işçi işten atılmıştı.

Ümraniye'de kurulu bulunan Casper Bilgisayar önünde çadır kurarak direnişe başlayan işçiler, yaptıkları eylemler, basın açıklamaları ve direnişte olan, haklarını arayan başka işkolundaki işçilerle de dayanışmada bulunarak mücadelelerini sürdürüyorlar.

28 Mayıs Cumartesi günü yine işçiden, emekten yana olanlara seslerini duyurmak, onların desteğini alabilmek için Taksim Meydanı'nda imza kampanyası yaptılar.

İşlerine dönebilmek için verdikleri mücadeleyi ve Casper Bilgisayar patronunun tavrını, yaşadıkları haksızlıkları anlatan bildirimlerini veren Casper işçileri, işlerine geri dönebilmeleri için nasıl destek olabileceğinizi de anlatıyorlar. İşçilerden, emekçilerden yana olanlara "Casper Bilgisayar'da yaşanan hak ihlallerine ortak olma" diyorlar.

Casper bilgisayar işçilerinin sendikalı oldukları için işten atıldığını, bunlar arasında Casper'ı tüm Türkiye'de tanınan marka haline getiren 15 yıllık işçilerin bulunduğunu, onların yerine işten hiç anlamayan, eş-dost, akraba tayfasının alındığını ve emeklerinin nasıl bir anda yok sayıldığını anlatıyorlar.

Patronun sendika düşmanı tutumunu, sendikaya üye olanlara nasıl bir baskı uyguladığını, yıllarca teknik serviste hizmet veren kalifiye elemanları nasıl depolara gönderip mal taşıyıp-indirmeye zorlandığını aktarıyorlar.

Casper, çalışanları sendikalaşmanın yasal hakları olduğunu biliyorlar ve bu nedenle de işverenin ulusal ve uluslararası sözleşmeleri ihlal etmesine karşı mücadele ediyorlar.

Ve emekten yana olanlara sesleniyorlar: "Casper çalışanlarına destek ol. Protestolarını şu telefon ve e-postaya bildir: Tel: (0216) 528 65 00 6288 65 65 - e-posta: mhb@casper.com.tr". Facebook'ta açtıkları "Sendika Düşmanı Casper Bilgisayar" sayfası açan Casper işçileri, gelişmelerin buradan takip edilebileceğini ekliyor ve Ümraniye'deki çadırlarında desteklerinizi bekliyorlar. □

"Biz Bu Adaleti Tanımıyoruz"

25 Mayıs günü, BES Genel Merkezi, Ankara Adliyesi İşyeri Temsilcisi Necla YILDIZ'ın öldürülmesi ve katilinin hala yargılanmamasını protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi.

Saat 12.45'te "Necla'nın Katilleri Yargılsın", "Erkek Vuruyor Devlet Koruyor", "Münferit Değil Sistematik Cinayet", "Yargıda Adalet İstiyoruz" sloganları ile BES pankartı ardında toplanan emekçiler, avukatlar ve kadın örgütlenmeleri, bir basın açıklaması yaptılar. Yine BES'li bir kadın emekçinin okuduğu barın açıklamasında, 22 Ekim 2010 günü kızının eski erkek arkadaşı tarafından otobüs durağında bıçaklanarak öldürülen yargı emekçisi Necla YILDIZ'ın cinayetinin yargılanmaya bile başlamadığı, kamu davası açılmadığı anlatıldı.

Bir yargı emekçisi olan Necla YILDIZ'ın tehdit edildiği için ölümünden bir ay önce suç duyurusunda bulunduğu, can güvenliği olmadığı için şikayette bulunmasına rağmen hiç bir işlem yapılmadığı, Necla'nın korunmadığı, bu konudaki şikayetin de öldürüldükten 4 ay sonra işleme konulduğunu söyleyen emekçiler, "yargıda adalet" istediler.

"İşte kendi kurumunda öldürülen bir kadın çalışmanı için yargının tutumu. Kadın cinayetlerinden ne devlet ne de yargı rahatsız olmuyor. Necla ve yüzlerce kadın polisi ve yargısıyla görmezden gelinerek göz göre göre katledildiler.

Türkiye kadına yönelik şiddette dünya ikincisi olarak zirvede yer alıyor. Ülkemizde her gün ortalama 3 kadının ölmesine ve son 7 yılda kadın cinayetlerinin %1400 artmasına

rağmen, yetkililer cinayetlerin 'münferit' olduğunu iddia ediyor. böylece devleti sorumluluktan kurtararak kadın cinayetlerini bireysel mesele, adli bir vaka olarak yansıtıyorlar.

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayeti davalarında halen haksız tahrik indirimleri uygulanıyor. şikayet eden kadınlar koruma altına alınmıyor ve kadınlara başvuracakları bütün kapılar kapatılıyor. Kadınların Cumhuriyet Savcılıklarına başvurmaları durumunda da acele ve özel olarak davalara bakılmıyor; kadınlar adeta kaderleriyle başbaşa bırakılıyorlar. Bu nedenle Adalet İstiyoruz diye haykırıyoruz" diyen BES'li emekçiler, katil Gazi BALTACI'nın Necla YILDIZ'ı ölümle tehdit ettiği ve planlayarak öldürdüğü bu kadar açıkken akli dengesinin yerinde olup olmadığını saptanması için aylardır dava ve soruşturma açılmamasının kabul edilemez olduğunu söylediler.

"Türk Ceza Kanunu'nda kadın cinayetlerinin özel ağırlaştırıcı neden olarak kabul edilmesini, kadın cinayetlerinde tahrik indirimi uygulanmayacağı yasal hüküm altına alın-

masını, kadınlara yönelik tehditlerin öncelikle soruşturulmasını ve derhal koruma önlemlerinin yasada özel olarak düzenlenmesini istiyoruz. Necla YILDIZ'ın ölümüyle ilgili ihmali olan yetkililer hakkında inceleme başlatılmasını, kamu davasının bir an önce açılmasını ve sürecin ivedilikle başlatılmasını istiyoruz ve davanın takipçisi olacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz" diyen Büro Emekçilerinden sonra sözü KESK Genel Sekreteri Döndü Takaçınar aldı ve "Geç gelen adalet adalet değildir. Hem ihmali edenler yargılanmamış, hem katili yargı karşısına çıkarılmamıştır. Adaleti olmayan bir Türkiye'nin kadınları olarak mücadelemiz devam edecek. Kadına yönelik şiddetin her an yeni bir şekil alarak arttığı halde, bu ihmalkarlığa, bu aymazlığa anlam veremiyorum. 12 Kasım'da Hakkarî'den Ankara'ya yaptığımız Kadın Cinayetlerine ve Şiddetine Karşı Yürüyüş için bize açılan dava Nisan ayında görüldü. Şiddete karşı olan kadınlara bu kadar çabuk dava açılırken, cinayete kurban giden bir kadının davası neden bu kadar geciktiriliyor. Biz bu adaleti tanımiyoruz" dedi.

Necla'nın avukatları adına İlke Işıksağdıç da "Necla YILDIZ arkamda gördüğünüz binada çalışıyordu. 22 Ekim'den bu yana katili yargılanmadı; adli tıp kurumunda rapor bekleniyor. Necla YILDIZ dosyası sıradan bir dosya değil. O, yargı çalışmanıdır ve yargı onu korumadığı gibi katillerin yargılanmasına da izin verilmemektedir" dedi ve şimdi suç duyurusu için Cumhuriyet Başsavcılığına dilekçe vereceklerini ve bu davayı takip edeceklerini söyledi. □

Adana'da Devrimcileri Ananlara Operasyon: 20 Gözaltı

Adana'da 6 Mayıs'ta Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı, 18 Mayıs'ta İbrahim Kaypakkaya'yı anma etkinliğine katılanlar, 25 Mayıs günü düzenlenen ev baskınlarıyla gözaltına alındı.

Devrimci gençlik önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümünde gerçekleştirilen anma etkinliklerine katılanlar sabah düzenlenen ev baskınlarıyla gözaltına alındı. Adana'da bulunan ilerici ve demokratik kurumların üyelerine dönük operasyonda 21 kişi gözaltına alındı.

Adana'da Ev Baskınlarına Protesto

Adana'da sabaha karşı ev baskınlarıyla 22 kişinin gözaltına alınması kentteki demokratik kitle örgütleri, insan hakları örgütleri ve siyasi partiler tarafından protesto edildi Saat 12.30'da İnönü Parkı'nda bir araya gelen demokratik kitle örgütü ve siyasi parti üyeleri adına yapılan basın açıklamasını İHD Temsilcisi Nejat Okay okudu.

Okay, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya anmalarının gözaltılara gerekçe gösterildiğini belirterek, yasal olarak önünde engel bulunmayan anmaların devrimcileri gözaltına almak için bahane edildiğini ifade etti.

Açıklama, "Bizler emek örgütleri, sendikalar, siyasi partiler ve sivil toplum örgütleri olarak bu baskılara ve sindirme politikalarını şiddetle protesto ediyoruz. Bunlar suç ise eğer, bilinmesi gerekir ki bu ve benzeri suçları bizler defalarca işledik ve işlemeye de devam edeceğiz. Bu arkadaşlarımızın bir an önce işlemlerinin bitirilerek salıverilmesini istiyor; sürecin takipçisi olduğumuzu ve olacağımızı belirtiyoruz" denilerek bitirildi.

Basın açıklamasına; İHD, Barış Meclisi, TKP, ÖDP, DİP, ESP, DİSK, KESK, TMMOB, Adana Tabip Odası, EMEP, BDP, Tuhayder, DHF, Halkevleri, Devrimci Proleterya, Emek Özgürlük Cephesi, Sosyalist Yeniden Kuruluş, YDİ Çağrı, Anadolu Der katıldı. □

HALK DEVRİMLERİNİN DENEYİMLERİ

Halk hareketleri ve devrimler Arap ülkelerinde genişliyor. Oradaki ayaklanmaları ve devrimleri özsel olarak temel çizgileriyle ve kendi gelişimi içinde anlamak için notlarımıza devam ediyoruz.

1) Eski rejimin zindanlarda tuttuğu tutsakları özgürleştirmemişse, bir halk zaferinden devrimin başarıya ulaştığından söz edilemez. Kendi Bastillerini yıkamayan bir zafer erken bir zafer olur.

Mısır ve Tunus'ta durum budur. Tunus'ta kurulan "14 Ocak Cephesi" tutsakların varlığından söz ediyor ve onları özgürleştirme hedefini açıklıyor. Bu, devrimin henüz tutsakları kurtaramadığını ve bu yüzden kendisinin tam başarıya ulaşamadığını ifade ediyor.

Bir devrimin ilk ürünlerinden zafere ulaştığının ilk güçlü işareti tutsakların özgürlüğe kavuşturulmasıdır. Bir devrim tutsakları özgür yapmazsa onlar başka nasıl kurtulacaktır. Devrim bu işi halen çözememişse, bu nokta onun en zayıf yanındır. Tutsakları özgürleştiremeyen bir halk gerçek anlamda henüz özgür değildir.

Tutsakların zindanlardan kurtarılması devrimci halkın ilk ve ivedi görevlerinden biridir. Eğer bu sorun, devrime dek çözülememişse, tutsakları özgürlüğe kavuşturmak ayaklanmanın ve devrimin ilk yapacağı iştir ve öyle olmalıdır.

Devrim yapılan Arap ülkelerinde halk, daha ayaklanmanın ilk günlerinde bu sorunu öne çıkardı. Ayaklanmanın baskısıyla ilk günlerde az sayıda tutsak serbest bırakıldı. Aynı durum ayaklanmanın başladığı diğer Arap ülkelerinde de gerçekleşti. Devrimin gerçekleştiği ülkelerde devrim kendiliğinden yapıldı ve tutsakların tümünün serbest bırakılması hemen gerçekleştirilemedi. Yine de halk ayaklanmaları tutsakların kurtarılması sorununun halkın önüne bir görev olarak koymayı başardı ve dünyanın gündemine çarpıcı bir şekilde soktu.

2) Arap ülkelerindeki düzenler, çağdaş ve evrensel gelişmeye dar geliyor ve gelişmenin önünde engel. Burjuva toplumsal ilişkiler, büyüyen toplumsal üretici güçlerin evrensel gelişme eğilimiyle çatışmakla kalmıyor; eğitilmiş, kültürlü ve entelektüel birikime sahip, çok geniş bir insan kuşağıyla da çatışma içinde.

Çağdaş gelişmeye dayanan insanlar hiçbir şekilde eski düzenin o dar sınırlı yapısı içinde yaşamak istemiyorlar. Burjuvazi artık hiçbir şekilde toplumu yönetmiyor. Arada sürekli bir gerilim ve çatışma var. Gerilim ve çatışmadan çıkış yolu, toplumun o dar ilişkilerinden kurtulması ve sermayeden özgürleşmesidir.

Topluma egemen olan bir avuç kapitalist, üretici güçleri, bilimi doğayı, emekçileri tutsak almış durumda. Toplumsal üretici güçler toplumsallaşan insanlık bu sermaye olma niteliğine, bu tutsak oluşa isyan ediyor, başkaldırıyor ve onunla çatışıyor. Toplumsal bir devrim her bakımdan kaçınılmazdır.

Arap ülkelerinde kitleler bu hedefe varmak için eski düzenin getirdiği politik engellerden kurtulmakla işe başladılar.

3) Arap halklarının devrimle elde ettiği pratik kazanımlar:

a) Her türlü gelişmenin önünde engel oluşturan eski politik düzenler devrilerek emekçilerin toplumsal kurtuluşunun yolu açıldı. Bu yol ancak eylemle, çatışmayla, devrimle açılabilir. Devrimle birlikte emekle sermaye arasındaki sınıf savaşımı yeni bir döneme girmiş ve öne çıkmıştır.

b) Pratikte sokakta meydanlarda özgür bir ortam sağlanmıştır. Doğmuş olan özgür ortam demokratik süreç, proletaryanın sermayeye karşı savaşımını güçlendirici bir zemin sağlamıştır. Devrimci proletarya görüşlerini amacını çok geniş kitlelere anlatabilecek ve yığınları kendi etrafında toplayıp birleştirebilecektir.

c) Halk kitleleri ayaklanmayla birlikte savaşımın çelikleştirici, yetkinleştirici okundan geçti; başka biçimde kolay kolay elde edilemeyecek olan savaşım ve devrimin deneyimine sahip oldu. Devrimci savaşım deneyimi işçi sınıfının gelecek savaşımında önemli dayanak noktasıdır.

4) Mısır ve Tunus'ta halk anayasa değişikliği, serbest seçimler ve başka reformlarla devrimden sonra burjuva güçlerce oyalanıyor. Fakat kitleler geçici hükümetten ve burjuva çevrelerden bir şey çıkmayacağını bildiği için, kendi gerçek hedeflerine ulaşmak için sokaklardan ayrılmıyor. Tahrir Meydanı canlılığını korurken, Tunus'ta da halk karşılanmayan istemleri için sık sık gösteri yapıyor. Kitleler burada burjuva güç-

lerin üzerinde baskı uyguluyor. Yığınların kararlılığı heyecanı ve devrimci ateşliliği sona ermiş değil. Burjuvazi kendi egemenliğini yeniden kurmak için kitlelerin öfkesinin ve hareketinin sönmesini bekliyor.

Halkın burjuva politik çevrelerin üzerinde bir baskı gücü olarak hareket etmesi yetmiyor. Halk esas olarak kendi iktidarı için savaşmalıdır. Yeni devrimci bir hedef için dövüşmediği sürece, kitleleri bekleyen oyalanmak, beklentiye düşmek ve dağılmak olacaktır.

5) Tahrir'de bir araya gelen sınıfların ve politik güçlerin "birlikteliğinin" geçici olduğu yapılan anayasa referandumu sırasında ortaya çıktı. Referandum oylamasında burjuva çevreleri kısmi anayasa değişikimine "evet" derken Devrimci Gençlik Koalisyonu ise "hayır" dedi.

Gerçek devrimci güçler, devrimi daha ileriye götürmek, devrimin kazanımlarını korumak, devrimin getirdiklerini kalıcılaştırmak için mücadele veriyorlar. Diğerleri yani tüm burjuva çevreler ise egemenliğini sağlamak ve ayrıcalıklarını korumak peşinde. Onlar bu amaçla geçiş dönemini ve geçiş dönemi hükümetini sonuna dek kullanmak istiyorlar.

Devrim güçleriyle düzen güçleri arasında bugünden başlayan çatışma giderek genişleyecek, yoğunlaşacak ve sertleşecektir.

6) Çeşitli sınıfların devrim karşısındaki tutumu kadar, devrimden sonraki tutumu da irdelenmelidir.

Gerek egemen burjuva güçler, gerek muhalif burjuva güçler, politik örgütleri aracılığıyla iktidarı paylaşmak için tüm olanaklarını, ilişkilerini ve etkisini harekete geçirmiş durumda. Aralarındaki tüm çıkar çatışmasına karşın, işçi sınıfına, emekçi halka, halkın devrimci istemlerine karşı ittifak içinde davranıyorlar. Emekçi sınıf, yeni bir devrimci dalgayı başlatmaya görsün, burjuva güçler koalisyonu, gerici bir düzen gücü olarak yığınları karşı etkin bir şekilde harekete geçer. Bunu ileride göreceğiz.

Burjuva ittifakın bu koalisyonun iktidara yansımalarının, yani iktidarın amacı, ayaklanmanın ve devrimin tüm izlerini silmektir. Çünkü biliyorlar ki, ayaklanma ve devrim emekçi halk kitlelerinin bilincinde, örgütlenmesinde ve mücadelesinde yaşadığı sürece,

toplum üzerinde egemenliğini gerçek anlamda sağlayamaz.

Kitlelerin devrimci bilincine, devrimci örgütlenmelerine ve devrimci mücadelesine saldırıcaıkları açıktır.

Buradan da anlaşılacağı gibi, karşıtlar arasındaki çatışma kaçınılmazdır.

7) Arap ülkelerinde, devrimin zorunluluğu halk tarafından kesin olarak ve açık biçimde kavranmıştır. Eski yapılar devrilmeden politik özgürlükler kazanılmadan, demokratik bir ortam oluşmadan geçmişle köklü bir kopuş sağlanmadan ileriye gidemeyeceğinin ve kendisine yeni bir yaşam kuramayacağı bilincinde.

Halk bu noktaya yaşayarak dünya devrim deneyimlerinden öğrenerek ve kendi eğitim, kültür düzeyini geliştirerek geldi.

Bu ülkelerdeki gerici burjuva diktatörlükler ne yaparsa yapsınlar artık devrimleri önleyemezler. Ne dış müdahale ne de halkın dikkatinin dış sorunlara çekilmesi devrim sürecini durdurabilir. Bugüne değin, bu yöntemlerin tümü de kullanıldı. Halk bunları yaşad ve artık bunlardan etkileniyor.

Kitlelerin bilinci ve devrimci hareketi o noktaya geldi ki, bu sorunların hiç biri kitleleri geriye götürmüyor. Tarihin çarkı artık geriye çevrilemez.

8) Temel yaşamsal sorunların yalnızca devrimle çözüleceği anlayışı öylesine gelişkin bir noktaya ulaştı ki, gerici burjuva yönetimler, devrimin önünü kesmek için ileri sürdüğü bir dizi reform ödünleri emekçileri ikna etmiyor, hareketin yükselişini kıramıyor.

Yığınlar iktidar kendi ellerine geçmeden, verilen ödünlerin hiçbir işe yaramayacağını biliyor. Bu gerçeği bildikleri için yönetimlerin verdiği tüm tavizlere rağmen ayaklanmaktan bir adım bile geri atmıyorlar.

Ayaklanmayla, devrimle iktidarı ele geçirmek Arap halklarının vazgeçilmez hedefidir.

31 Mart 2011

Balcalı'da Eylem Kazanıyla Sonuçlandı

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde 16 Mayıs 2011 de başlayan iş bırakma eylemi, hastane yönetiminin çalışanlar tarafından hazırlanan metne imza atmasıyla sonuçlandı. Metin Dekanlık ve Başhekim tarafından 23 Mayıs günü imzalandı ve 6 gündür süren iş bırakma eylemi, çalışanların çektikleri halaylarla son buldu.

Yapılan görüşmede tutulan tutanakla aşağıda sonuçlar karara bağlandı:

- 13.01.2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın kesin kararıyla taşeronda çalıştırılan işçiler Çukurova Üniversitesi Rektörlüğü'nün asli işçileridir ve tescil işlemleri yapılmıştır. 30 gün içerisinde işçilerle bireysel sözleşme yapılarak Üniversite bünyesinde çalışmalarını başlatılacaktır.

- Asistan temsilcilerinin Dekanlık makamına vermiş olduğu 12.05.2011 tarih ve 5652 sayılı dilekçede belirtilen hususlardan 9. Maddedeki "Döner sermaye yer alacak Asistan hekim" in Araştırma Görevlileri Temsilciler Grubu tarafından seçimle belirlenecek kişi olmasına karar verilmiştir.

- Dilekçede 1. Maddede belirtilen esasların; günün nöbet tutulmaması, haftada 80 saatten fazla mesai yapılmaması, poliklinikte acil hastalar hariç Asistan Hekim başına 40 hastadan fazla bakılmaması, asistan hekimlerin mesai bitim saatlerinin en geç 17.00 olarak belirlenmesi şeklinde düzenlenmesi ve uygulamaya geçilmesi kararlaştırılmıştır.

- Asistanların aynı tarih ve sayılı dilekçesinde belirtilen 10 Madde haindeki taleplerin takibinin sağlanması ve uygulamaya geçilmesi için içerisinde rektörlük, dekanlık ve başhekimlik resmi temsilcileri, Anabilim dalı başkanları ve Asistan temsilcilerinden oluşan bir komisyonun oluşturulmasına karar verilmiştir.

- ÇÜTF'de 657 sayılı yasaya tabii çalışanların ücretlerinin Performans Uygulama Yönetmeliği'nin yasal sınır olarak belirlenen eski Döner Sermaye katsayısı altında kalmayacak şekilde artırılması kararlaştırılmıştır.

- ÇÜTF'de çalışan tüm sağlık çalışanlarının 0-3 yaş grubu çocukları için oluşturulacak kreşte 24 saat kesintisiz hizmet verilmesine karar verilmiştir.

- Demokratik ve yasal haklarını almak için yapılan etkinliklere katılan tüm ÇÜTF çalışanları hakkında Rektörlük ve alt makamları Dekanlık ve Başhekimlik tarafından herhangi bir soruşturma ve cezai işlem uygulanmayacağı kararlaştırılmıştır. İş bu toplantı tutanağı imza altına alınmıştır.

"Hastalarla Karşı Karşıya Gelmemizin Sorumlusu Biz Değiliz"

İstanbul Üniversitesi Asistan Hekimleri İnsiyatifi, performans dayalı sağlık sistemini İstanbul Tıp Fakültesi Temel Bilimler binası önünde protesto ettiler.

Onlarca asistanın toplandığı eylemde, performans sisteminin getirdiği ağır çalışma koşulları protesto edildi. Temel Bilimler binası önündeki amfide oturarak "Performans Sağlığa Zararlıdır", "Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir", "Sağlık İş Ekip İşidir" sloganları attılar.

Asistanların yaşadığı sorunları anlatan Prof.Dr.Taner Gören; "2002'den bu yana sağlık sisteminde uygulanmak istenen performans dayalı sistem ve hasta üzerinden puanlama sistemi, bir sürü sorun yaratmış durumda; 33 saati bulan çalışma koşulları, meslektaşlarımızın, hasta sayısına göre puanlama sistemi ile birbirine rakip edilmesi, sağlıkta nitelikli üretimin geri planda tutulması gibi. 9 Eylül'de, Çukurova'da, asistan arkadaşlarımızın verdikleri mücadeleyle bir çok hak kazanıldı. Biz de burada haklarımızı alıncaya kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

Asistanlar insiyatifi adına açıklama yapan Uğur Çıkkırık; "Bizler burada hastalarımızı tedavi edebilmek, onların sağlığına kavuşabilmek için aralıksız 33 saat çalışmak zorunda kalan; dolayısıyla aylık mesaisi 500 saati bulan asistan hekimleriz. 33 saatlik aralıksız çalışmaya, 5 dakikada bir hasta bakmaya yönlendirilirken aslında bir yandan da hata yapmaya zorlanıyoruz. Hastalarımızla birçok kez karşı karşıya gelmemizin sebebi; randevuların geç verilmesi, sıranın geç gelmesi, niteliksiz sağlık hizmeti sunumu gibi hekimlerden değil, birebir sağlık sisteminin kendi içindeki çarpıklardan kaynaklanan sorunlardır. Hastalarımızsa bu sorunların sebebini hekimler olarak bilmektedir. Ancak sağlık politikalarını biz geliştirmiyoruz, hastaneleri işletmeye biz dönüştürmüyoruz, eczaneye gittiğinizde katkı payını biz kesmiyoruz, sadece beş dakika muayene edilmenizi biz istemiyoruz. Bu modern kölelik anlayışının yıkılmasını, anayasa ve temel insan haklarına aykırı olarak maaşsız ve sağlık güvencesiz çalıştırmanın yasaklanmasını talep ediyoruz" dedi.

Taleplerini asistanlar adına sıralayan Çıkkırık; "Asistanlar, çalışma saatlerinin resmi olarak bildirilmesi, esnek mesai saatlerine son verilmesi, performans uygulamasından vazgeçilmesi, yabancı uyruklu doktorların da eşit haklara sahip olması" gibi sorunların ortadan kaldırılmasını istedi ve bu taleplerin yerine getirilmediği takdirde iş bırakma eylemine gideceklerini duyurdu. □

YENİ EVRENİN DEVRİMLERİ

Araştırmacı yazar Haluk Gerger ve Volkan Yaraşır'ın, Ayışığı Sanat Merkezi'nden Songül Yücel ve Mücadele Birliği dergisinden Süleyman Acar'ın katıldığı Yeni Evrenin Devrimleri paneli 5 Haziran Pazar günü Ayışığı Sanat Merkezi'nde yapıldı.

İlk sözü alan Songül Yücel oldu ve Yeni Evre'yi anlattı. Nasıl bir sürecin içinden geçtiğimizi anlatmak için son yaşanan Arap Devrimleri'ni örnek veren Yücel, "Kimsenin beklemediği bir anda Mısır'da insanlar sokağa çıktı, bu şaşkınlıkla karşılandı. Bu, şaşılacak bir olay mıydı, duru gökte çakan bir şimşek miydi? Yoksa kapitalist sistemin gelişim aşamasının, yarattığı yıkımların bir safhasında doğan ayaklanmalar, devrimler miydi, böyle bakmak gerekiyor" dedi.

Kapitalizmin ilk gelişim yıllarında geliştirici bir yönü olduğunu, toplumsal ve teknolojik gelişimi sağladığını ancak belli bir aşamasından sonra kapitalizmin yıkım yarattığını, insanlığın, doğanın, üretim araçlarının çöküşünü getirdiğini anlatan Yücel, bunların yeni olmadığını, 90'lı yıllardan itibaren sosyalizm çöktü nidalarına rağmen yükselen eylemleri, bahar eylemlerini, işçi emekçi eylemlerini, Cenoova Seattle gibi dünya çapında ses getiren eylemleri anımsattı. Ve Irak'ın işgali döneminde insanların milyonlar halinde sokağa aktığını...

Songül Yücel sözünü bitirmeden önce "bizler ise 21. yüzyılı kitlesel ayaklanmalarla, 'başka bir dünya mümkün' diyerek karşıladık. Kapitalizmin yarattığı çelişkiler artık bir kördüğümüne dönüştü. Bu düğümü çözebilmek, açlığa, yoksulluğa, ekonomik çöküşe çare devrimdir, sosyalizmdir" dedi.

"Arap İsyanı"nı anlatmak için sözü alan Haluk Gerger, Songül Yücel'in Arap ülkelerinde yaşanan devrimlerin Yeni Evre'yle alakalı olduğunu söylemesine hak vererek, bunu biraz daha geçmişe bağlayacağını söyledi. Arap isyanlarının geçmişine değinen Gerger, Arap halkını etkileyen 3 büyük dinamikten söz etti. İlk olarak 300-400 yıl boyunca Osmanlı boyunduruğunda yaşadıklarını ve 1. Dünya Savaşı'ndan sonra bunun ulusal kurtuluş mücadelelerine dönüştüğünü; ikinci olarak Osmanlı'nın çöküşünden sonra yaşanan İngiliz ve Fransız sömürgeciliğini ve Arap isyanlarının sömürgecilğe karşı verildiğini; üçüncü olarak da 2. Dünya Savaşı'ndan sonra ABD'nin soğuk savaşı ve siyonist hançerin Arap topraklarına sokulmasına karşı isyanlar yaşandığını anlattı.

Neredeyse 100 yıl yaşanan bu savaşların, ayaklanmaların meyvelerini vermeye başladığını, 50'lerde Nasr döneminin başladığını anlattı ve Arap toplumunda gelişmiş bir kapitalizm ve işçi sınıfı olmadığını, bu isyanların öncüsünün küçük burjuvazi, subaylar olduğunu; bu hareketlerin ulusal kurtuluş

hareketlerine ve ulusalcı sol rejimlere dönüştüğünü anlattı. Bu gelişmeler üzerine Amerikan emperyalizminin işgaline ve işbirlikçi hükümetlere dönüştüğünü söyledi.. "Ancak kitleler Arap sosyalizmi diyebileceğimiz, isyan dinamiklerinin, Ulusal Sol'cuların arkasında idi ve Ulusalcı Sol ikiye ayrıldı. Nasrcı versiyon, Arap sosyalizmi ve Baas, Suriye-Irak-Lübnan" diyerek bu ulusalcı solun milliyetçi olduğunu, proletaryasız bir sosyalizm istediklerini ve Marksizm Leninizmi bölücülük olarak gördüklerini aktardı ve pek çok toprak reformu, kamulaştırma vb yapıldığını ve çoğunluğu asker elinde olan bir devlet kapitalizmine dönüştüğünü anlattı. 70'lere geldiğinde ABD ve emperyalizmle uzlaşmaya gidilmeye çalışıldığını ancak bu işin siyonizmle uzlaşmaktan geçtiğini örneklerle anlattı.

Ve günümüze kadar uzanan koşulları değerlendirdikten sonra "Her isyan steril değildir. Şablona uygun devrim yoktur. Kimse oturup Marx şöyle demiş, Lenin böyle demiş diye devrim yapmaz. 'Böyle devrim mi olur' diyemezsiniz" diyerek her isyanın içinde iki dinamik barındırdığını söyledi: Devrim ve restorasyon. Bunun yaşananlara göre diyalektik bir süreç olduğunu, bir isyanın başarıya ulaşıp devrime varabileceği gibi, sistemin kendisini düzenleyip yeniden var edebileceğini.

Devrimin Ruhunun Arap Coğrafyasını sarışını anlatacak olan Volkan Yaraşır da, yaşanan bu devrimlerin sol tarafından başlangıçta istisnai, münferit olaylar olarak görüldüğünü, sonra o yıkıcı dalgaların geldiğini söyleyerek başladı. Kapitalist sistemin yıkımlarına, sistemin göbeği olan Avrupa'dan örnekler verdi. Yunanistan'da 15 ayda 11 genel grev, Fransa'da 1,5 ayda 6 genel grev yaşandığına dikkat çekti. Yaşanan ekonomik krizler ve yıkımın Avrupa, Akdeniz ve K.Afrika'daki etkilerinin bu şekilde kitle eylemlerine yol açtığını anlatarak "Bana göre 21.yüzyıl tarihi daha yeni başladı. Bugünkü gündem özelinde tartışarsak, Avrupa'dan isyan dalgası vurunca kendini Arap Yarımadasında hissettirdi. Yunanistan'dan başlayan bir dalga, Fransa'sı, İtalya'sı, Portekizi, İspanya'yı, Magrip'i geçiyor; Arap Yarımadası ve Ortadoğu'ya geçiyor. Ortadoğu'da

2 tane dinamik var. Filistin ve Kürdistan. Böyle bir konjonktürdeyiz açıkçası ve bu kendisini inanılmaz dinamiklerle gösteren bir konjonktür. Eksik ne, eksik siyasal öncü eksikliği, eksik ne, eksik, sınıfın enternasyonal birliği. Bütün buna rağmen, müthiş bir dalganın içindeyiz. Marx'ın 1848'ler için söylediğinden çok daha yoğun kitle devrimi, bölge devrimi, sürekli devrimi görebilecek bir konjonktürdeyiz" dedi.

Türkiye'nin bu süreçte yeniden yapılandırılmış, emperyalizmin Büyük Ortadoğu ve Genişletilmiş Ortadoğu Projelerine lejyonerliğe soyunduğunu anlattıktan sonra günümüzdeki Arap devrimlerinden örnek verdi. Örneğin Mısır'da halkın 15 gün boyunca Tahrir Meydanı'nda çadır kurduğunu, ancak 15. gün 300 bin işçinin greve çıktığında nasıl 3 gün içinde Mübarek'ın istifa ettiğini, işçi sınıfının aktör olarak devreye girdiğinde neler olabileceğini anlattı ve "buradan dünyaya bakarsanız bu yaşanan devrimi anlayamazsınız; işçilerin içinden bakmalısınız" diyerek bitirdi.

Yeni Evre'nin Devrimlerine değinecek olan Süleyman Acar ise sözüne, "bu yaşananlar bir devrim midir değil midir" tartışması ile başlamamış olunmasından duyduğu memnuniyeti dile getirerek herkesin bakış açısının aynı olduğuna dikkat çekti ve "bazı çağlar devrim çağları olarak adlandırılır. 1848 Devrimleri böyle bir çağdı. O dönemlerde yaşamış olmak devrimciler için büyük bir şanstır" diyerek yaşadığımız çağın dünya devrimi diye adlandırılacak bir süreç olduğunu söyledi ve "Tek ülkede sosyalizm de dünya devrim dalgasının bir parçasıydı. Ama dünya ilk kez bir dünya devrimi dalgası yaşıyor. Tüm yerkürede ilk defa olarak insanlık tarihi yapılıyor. Hangi kaynaktan beslenirse beslensin, Tunus'ta başlayan süreç dünyada karşı-devrimlerin kırılma anıdır, momentidir. İşçi sınıfı sokaklarda, burjuvazinin dinci gericiilik aracılığıyla yapmaya çalıştığı manevralara müthiş darbe vurdu" dedi.

İnsanlığın son 15-20 yıldır sokakta olduğunu ve tarih yazmaya başladığını söyleyen Acar, Arap ülkelerinde yaşanan devrimlerin bizim önyargılarımızı yıkması gereken olaylar olduğunu, devrim için bilinç-örgütlülük-hazırlık gerektiği önyargılarının yıkıldığını söyleyerek "devrim programının sokaklarda yazıldığını gördük" dedi.

Acar görevlerimizin çok fazla olduğunu şu sözlerle hatırlatarak bitirdi konuşmasını: "1 Mayıs'ta gördük, Taksim Meydanı, Amed Özgürlük Meydanı neden Tahrir olmasın?"

Verilen kısa bir aradan sonra soru-cevaplara geçildi. İzleyiciler akıllarına takılanları ya da kendi ilgilendikleri konuları sorarken, zamanın azalması bu bölümü kısıtlı tuttu. Saatler akşam 20.30'a gelirken, panel sona erdi. □

OLDUKERİYLE KALMADILAR

31 MAYIS 2011

BİZİ YILDIRAMAZ!